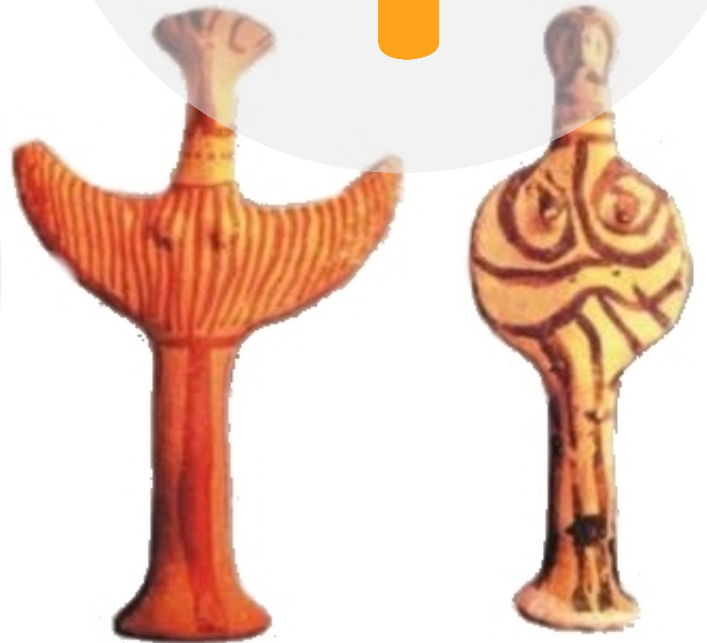
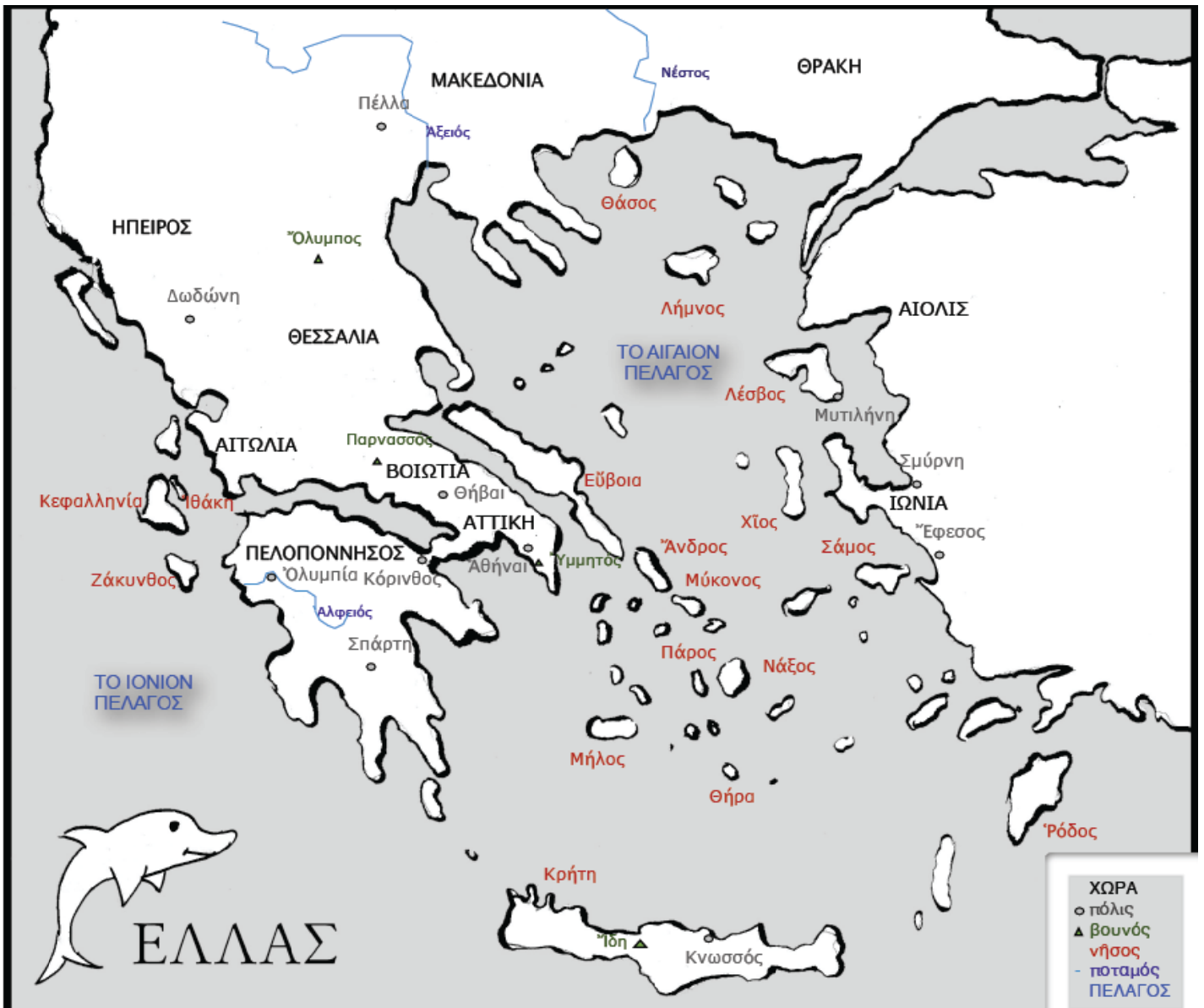

Ἀρχαῖα
Ἑλληνικά

τῶ Λούκα

Nome: _____

Unidades didácticas de Santi Carbonell
 Apuntamentos, ejercicios e notas de Susana Losada
 Textos adaptados por Ana Ovando

Texto y actividades: Santi Carbonell
 Dibujos: Sito Yelás

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γράμματα / Όνόματα / Ήχος

Α α ἄλφα alfa a	Β β βῆτα vita v beta b
Γ γ γάμμα gamma γ g	Δ δ δέλτα delta ð d
Ε ε ἔ ψιλόν épsilon e	Ζ ζ ζῆτα sita s dseta dz
Η η ἦτα ita i eta e:	Θ θ θῆτα zita z zeta th
Ι ι ἰῶτα iota i	Κ κ κάππα carpa k
Λ λ λάμβδα lambda l	Μ μ μῦ mi m
Ν ν νῦ ni n	Ξ ξ ξῖ xi ks
Ο ο ὀ μικρόν ómicron o	Π π πῖ pi p
Ρ ρ ῥῶ ro r	Σ σς σίγμα sigma ss
Τ τ ταῦ taf/ tau t	Υ υ ὕ ψιλόν ípsilon i ü
Φ φ φῖ fi f ph	Χ χ χῖ ji j ch
Ψ ψ ψῖ psi ps	Ω ω ὦ μέγα omega o o:

■ ιστορική προφορά **■** έρασμική προφορά **■** ιστορική και έρασμική προφορά

Δίφθογγοι

ΑΙ αι e ai Αιγύπτιος ΕΙ ει i ei: Χείρων

ΟΙ οι i oi οἶνος

ΑΥ αυ au
 + aeiou, β γ δ λ μ ν ξ ρ av αὐλή
 + κ π τ χ φ θ σ af αὐτονομία

ΕΥ ευ eu
 + aeiou, β γ δ λ μ ν ξ ρ ev Εὐαγγέλιον
 + κ π τ χ φ θ σ ef Εὐχαριστῶ

ΟΥ ου u Οὐρανός

Συνδυασμοὶ συμφώνων

ΓΓ γγ ng ἄγγελος ΓΞ γξ nx Σφίγξ

Στίξη

Τελεία

α.

Άνω τελεία

α·

Κόμμα

α,

Ερωτηματικόν

α;

Όρθογραφικά σημεία

Διαίρεσις

..

ἀρχαῖος / ἀρχαῖικός

Ἀπόστροφος

>

ἀλλά + ἐγώ ⇒ ἀλλ' ἐγώ

Τόνοι

Όξεῖα

ά

καλός

δώρου

θάλασσα

φαινόμενον

φαινόμενόν τι

Βαρεία

ὰ

καλός θεός

Περισπωμένη

ᾶ

καλοῦ θεοῦ

δώρον

Πνεύματα

ψιλὸν πνεῦμα

ᾰ

ἄνθρωπος

Εὐρώπη, εὐαγγέλιον

δασὺ πνεῦμα

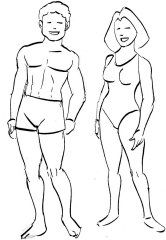
ᾱ

ὔδωρ, ἵππος, ῥόδον

ἦ Ἑλένη, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ὅμηρος

Λέξεις

άνθρωπος
ΑΝΘΡΩΠΟΣ

οίκος
ΟΙΚΟΣ

θεός
ΘΕΟΣ

λίθος
ΛΙΘΟΣ

ναός
ΝΑΟΣ

διάλογος
ΔΙΑΛΟΓΟΣ

άθλητής
ΑΘΛΗΤΗΣ

ποιητής
ΠΟΙΗΤΗΣ

πλανήτης
ΠΛΑΝΗΤΗΣ

καρχαρίας
ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ

γέρον
ΓΕΡΩΝ

άνηρ
ΑΝΗΡ

γυνή
ΓΥΝΗ

σελήνη
ΣΕΛΗΝΗ

οικία
ΟΙΚΙΑ

όδος
ΟΔΟΣ

βιβλίον
ΒΙΒΛΙΟΝ

πῦρ
ΠΥΡ

παιδίον
ΠΑΙΔΙΟΝ

θέατρον
ΘΕΑΤΡΟΝ

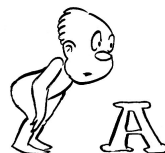
δένδρον
ΔΕΝΔΡΟΝ

ἄνθος
ΑΝΘΟΣ

γράμμα
ΓΡΑΜΜΑ

αἷμα
ΑΙΜΑ

νόμισμα
ΝΟΜΙΣΜΑ

θηρίον
ΘΗΡΙΟΝ

ζῶα
ΖΩΙΑ

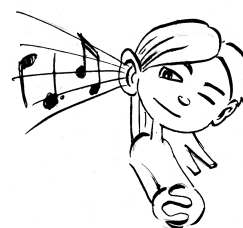
ὀμιλῶ
ΟΜΙΛΩ

γράφω
ΓΡΑΦΩ

ἀκούω
ΑΚΟΥΩ

Προτάσεις

Θεός ἐστίν.
 Ἑλληνικὸς θεὸς ἐστίν.
 Ὁ Ζεὺς ἑλληνικὸς θεὸς ἐστίν.

Θεά ἐστίν.
 Ἑλληνικὴ θεά ἐστίν.
 Ἡ Ἀθηνά ἑλληνικὴ θεά ἐστίν.

Ἄνθρωπος ἐστίν.
 Καλὸς ἄνθρωπος ἐστίν.
 Ὁ Φίλιππος καλὸς ἄνθρωπος
 ἐστίν.

Γυνὴ ἐστίν.
 Καλὴ γυνὴ ἐστίν.
 Ἡ Πηνελόπη καλὴ γυνὴ ἐστίν.

Παιδίον ἐστίν.
 Καλὸν παιδίον ἐστίν.
 Ὁ Ἀριστοτέλης καλὸν παιδίον
 ἐστίν.

Ἐγὼ γράφω.
 Ὁ παῖς βιβλίον γράφει.

ΘΕΟΙ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΘΗΡΙΑ

Οὐρανός

Κρόνος

Διόνυσος

Ἀλέξανδρος
ὁ Μέγας

Θεόκριτος

Α Διόνυσος θεός ἐστίν. Ὁ Διόνυσος ἑλληνικὸς θεός ἐστίν. Καὶ Κρόνος ἑλληνικὸς θεός ἐστίν. Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος ἑλληνικοὶ θεοὶ εἰσιν. Ἔστι καὶ ὁ Οὐρανὸς ἑλληνικὸς θεός; Ναί, ὁ Οὐρανός, ὁ Κρόνος καὶ ὁ Διόνυσος ἑλληνικοὶ θεοὶ εἰσιν.

Baccus θεός ἐστίν. Ὁ Baccus ῥωμαϊκὸς θεός ἐστίν. Καὶ Saturnus ῥωμαϊκὸς θεός ἐστίν. Ὁ Baccus καὶ ὁ Saturnus ῥωμαϊκοὶ θεοὶ εἰσιν. Ἔστι καὶ ὁ Caelus ῥωμαϊκὸς θεός; Ναί, ὁ Caelus, ὁ Saturnus καὶ ὁ Baccus ῥωμαϊκοὶ θεοὶ εἰσιν.

Ἔστι καὶ Ζεὺς ῥωμαϊκὸς θεός; Οὐδαμῶς, οὐ ῥωμαϊκὸς θεός ἐστίν, ἀλλ' ἑλληνικὸς. Ἔστι καὶ Iuppiter ἑλληνικὸς θεός; Οὐδαμῶς, οὐχ ἑλληνικὸς, ἀλλὰ ῥωμαϊκὸς θεός ἐστίν.

(ὁ) Διόνυσος

Καί ...

– καί –

ἐστίν | εἰσιν

-ος | -οι

Διόνυσος θεός ἐστίν

Διόνυσος καὶ Κρόνος

θεοὶ εἰσιν

Ναί

ἑλληνικὸς ↔ ῥωμαϊκὸς

Οὐδαμῶς

οὐ/οὐκ/οὐχ ... ἀλλά/ἀλλ'

οὐ ῥωμαϊκὸς ...

ἀλλ' ἑλληνικὸς

οὐχ ἑλληνικὸς ...

ἀλλὰ ῥωμαϊκὸς

Ἔστι καὶ Θεόκριτος θεός; Ὁ Θεόκριτος θεός οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἄνθρωπος. Καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἄνθρωπός ἐστιν. Ὁ Θεόκριτος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος οὐ θεοί, ἀλλ' ἄνθρωποι εἰσιν. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας βασιλεύς ἐστιν. Ἔστι καὶ ὁ Θεόκριτος βασιλεύς; Οὐδαμῶς, ὁ Θεόκριτος οὐ βασιλεύς, ἀλλὰ ποιητής ἐστιν.

οὐκ ἄνθρωπος ...
ἀλλὰ θεός

ὁ ἄνθρωπος

βασιλεύς, βασίλεια

ποιητής, ποιήτρια

Ἀφροδίτη Ἀθηνᾶ Ἄρτεμις Ὀλυμπιάς Σαπφώ

Ἀθηνᾶ θεά ἐστιν. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐλληνικὴ θεά ἐστιν.
Καὶ Ἀφροδίτη ἐλληνικὴ θεά ἐστιν. Ἡ Ἀθηνᾶ
καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐλληνικαὶ θεαί εἰσιν. Καὶ
Ἄρτεμις ἐλληνικὴ θεά ἐστιν. Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ
Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἄρτεμις ἐλληνικαὶ θεαί εἰσιν.

(ἡ) Ἀθηνᾶ

-α | -αι

Ἀθηνᾶ θεά ἐστιν
Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη
θεαί εἰσιν

Ἔστι καὶ Venus ἐλληνικὴ θεά; Ἡ Venus θεά
ἐστιν, οὐχ ἐλληνικὴ, ἀλλὰ ῥωμαϊκὴ. Venus,
Minerva καὶ Diana ῥωμαϊκαὶ θεαί εἰσιν. Ἔστι
καὶ Ἥρα ῥωμαϊκὴ θεά; Οὐδαμῶς, ἡ Ἥρα οὐ
ῥωμαϊκὴ θεά ἐστιν, ἀλλ' ἐλληνικὴ. Ἔστι καὶ

Iuno ἑλληνικὴ θεὰ; Οὐδαμῶς, οὐχ ἑλληνικὴ, ἀλλὰ ῥωμαϊκὴ θεὰ ἐστίν.

Ἔστι καὶ Σαπφὼ θεὰ; Ἡ Σαπφὼ θεὰ οὐκ ἐστίν. Ἡ Σαπφὼ ἄνθρωπός ἐστίν. Καὶ Ὀλυμπιάς ἄνθρωπός ἐστίν. Ἡ Ὀλυμπιάς καὶ ἡ Σαπφὼ οὐ θεαί, ἀλλ' ἄνθρωποι εἰσιν. Ἡ Ὀλυμπιάς βασιλεία ἐστίν. Ἔστι καὶ ἡ Σαπφὼ βασιλεία; Οὐδαμῶς, ἡ Σαπφὼ οὐ βασιλεία, ἀλλὰ ποιήτρια ἐστίν.

Β Χείρων θηρίον ἐστίν. Ὁ Χείρων ἑλληνικὸν θηρίον ἐστίν. Καὶ Πήγασος ἑλληνικὸν θηρίον ἐστίν. Ὁ Χείρων καὶ ὁ Πήγασος ἑλληνικὰ θηρία εἰσίν. Καὶ Πολύφημος ἑλληνικὸν θηρίον ἐστίν. Ὁ Χείρων, ὁ Πήγασος καὶ ὁ Πολύφημος ἑλληνικὰ θηρία εἰσίν.

Cacus θηρίον ἐστίν. Ὁ Cacus ῥωμαϊκὸν θηρίον ἐστίν. Καὶ Faunus ῥωμαϊκὸν θηρίον ἐστίν. Cacus καὶ Faunus ῥωμαϊκὰ θηρία εἰσίν, οὐχ ἑλληνικά, ἀλλὰ ῥωμαϊκά. Ἔστι καὶ Μινώταυρος ῥωμαϊκὸν θηρίον; Οὐδαμῶς, ὁ Μινώταυρος οὐ ῥωμαϊκόν, ἀλλ' ἑλληνικὸν θηρίον ἐστίν. Ἔστι καὶ ἡ Strix ἑλληνικὸν θηρίον;

Χείρων

-ον|-α

Χείρων θηρίον ἐστίν
Χείρων καὶ Πήγασος
θηρία εἰσίν

Πήγασος

Πολύφημος

Οὐδαμῶς, οὐχ ἑλληνικόν, ἀλλὰ ῥωμαϊκὸν
θηρίον ἐστὶν ἡ Strix.

Τίς ἐστὶν Ἄρης; Ὁ Ἄρης ἑλληνικὸς θεὸς ἐστὶν.
Ἄρα καὶ Ἑρμῆς ἑλληνικὸς θεὸς ἐστὶν; Ναί, καὶ ὁ
Ἑρμῆς ἑλληνικὸς θεὸς ἐστὶν. Ἔστι καὶ
Mercurius ἑλληνικὸς θεός; Οὐδαμῶς, οὐχ
ἑλληνικός, ἀλλὰ ῥωμαϊκὸς θεὸς ἐστὶν ὁ
Mercurius. Καὶ Mars ῥωμαϊκὸς θεὸς ἐστὶν. Ὁ
μὲν Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς ἑλληνικοὶ θεοὶ εἰσιν, ὁ δὲ
Mars καὶ ὁ Mercurius ῥωμαϊκοί.

Τίς ἐστὶ Δημήτηρ; Ἡ Δημήτηρ ἑλληνικὴ θεὰ
ἐστὶν. Ἄρα καὶ Περσεφόνη ἑλληνικὴ θεὰ ἐστὶν;
Ναί, καὶ ἡ Περσεφόνη ἑλληνικὴ θεὰ ἐστὶν. Ἔστι
καὶ Ceres ἑλληνικὴ θεὰ; Οὐδαμῶς, οὐχ ἑλληνική,
ἀλλὰ ῥωμαϊκὴ θεὰ ἐστὶν ἡ Ceres. Καὶ Proserpina
ῥωμαϊκὴ θεὰ ἐστὶν. Ἡ μὲν Δημήτηρ καὶ ἡ
Περσεφόνη ἑλληνικαὶ θεαὶ εἰσιν, ἡ δὲ Ceres καὶ
ἡ Proserpina ῥωμαϊκαί.

Τίς ἐστὶ Κέρβερος; Ἄρα θεὸς ἐστὶν; Οὐδαμῶς,
ὁ Κέρβερος οὐ θεὸς ἐστὶν, ἀλλὰ ἑλληνικὸν
θηρίον. Ἄρα καὶ Χίμαιρα ἑλληνικὸν θηρίον
ἐστὶν; Ναί, καὶ ἡ Χίμαιρα ἑλληνικὸν θηρίον
ἐστὶν. Ἔστι καὶ Μέδουσα ἑλληνικὸν θηρίον;

- Τίς;

- Ἄρα ...;

Ἑρμῆς Ἄρης

μὲν ... δέ

Δημήτηρ Περσεφόνη

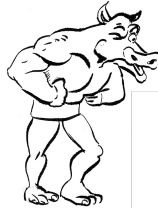
Ναί, ἑλληνικὰ θηρία εἰσὶν Ὕδρα, Μέδουσα καὶ
Ποδάργη.

Μέδουσα

Ὕδρα

Πολύφημος

Ποδάργη

Κέρβερος

Χίμαιρα

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ἐνικός ἀριθμός | Πληθυντικός ἀριθμός

[Α] Διόνυσος ἑλληνικὸς θεὸς ἐστίν.

Διόνυσος καὶ Κρόνος ἑλληνικοὶ θεοὶ εἰσιν.
θεὸς ἐνικός ἀριθμὸς ἐστίν, θεοὶ πληθυντικός.

Ἐνικός: -ος. Πληθυντικός: -οι.

[Β] Ἀθηνᾶ ἑλληνικὴ θεὰ ἐστίν.

Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη ἑλληνικαὶ θεαὶ εἰσιν.
θεὰ ἐνικός ἀριθμὸς ἐστίν, θεαὶ πληθυντικός.

Ἐνικός: -α, -η. Πληθυντικός: -αι.

[Γ] Πήγασος θηρίον ἐστίν.

Πήγασος καὶ Ὕδρα ἑλληνικὰ θηρία εἰσιν.
θηρίον ἐνικός ἀριθμὸς ἐστίν, θηρία πληθυντικός.

Ἐνικός: -ον. Πληθυντικός: -α.

Ἄριθμός

A ἑλληνικὸς θεός	ἐστίν
A καὶ B ἑλληνικοὶ θεοὶ	εἰσιν

A ἑλληνικὴ θεὰ	ἐστίν
A καὶ B ἑλληνικαὶ θεαὶ	εἰσιν

A ἑλληνικόν θηρίον	ἐστίν
A καὶ B ἑλληνικά θηρία	εἰσιν

Ἄρθρον

[α] Ὁ Θεόκριτος ἄνθρωπός ἐστιν. Καὶ ὁ Ὅ, ὁ
Ἀλέξανδρος ἄνθρωπός ἐστιν.

[β] Ἡ Σαπφὼ ἄνθρωπός ἐστιν. Καὶ ἡ Ὀλυμπιάς Ἡ, ἡ
ἄνθρωπός ἐστιν.

Ἄσκησις Α

Διόνυσος θε___ ἐσ___. Καὶ Κρόνος θε___
ἐσ___. Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος δύο θε___
εἰ___. Ὁ μὲν Ζεὺς ἐλληνικ___ θε___ ἐστιν. Ὁ δὲ
Iuppiter ῥωμαϊκ___. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐ
θε___, ἀλλ' ἄνθρωπ___ ἐστιν. Ἀλέξανδρος ὁ
Μέγας καὶ ὁ Θεόκριτος δύο ἄνθρωπ___ εἰσιν.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· θε___, ἐλληνικ___, ῥωμαϊκ___,
ἄνθρωπ___. Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· θε___,
ἐλληνικ___, ῥωμαϊκ___, ἄνθρωπ___.

Ἀθηνᾶ θε___ ἐσ___. Καὶ Ἀφροδίτ___ θε___ ἐσ___.
Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἀφροδίτ___ δύο θε___ εἰ___. Ἡ
μὲν Ἥρα ἐλληνικ___ θε___ ἐστιν. Ἡ δὲ Iuno
ῥωμαϊκ___. Σαπφὼ οὐ θε___, ἀλλ' ἄνθρωπ___
ἐστιν. Ἡ Σαπφὼ καὶ ἡ Ὀλυμπιάς δύο ἄνθρωπ___
εἰσιν.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· θε___, ἐλληνικ___, ῥωμαϊκ___.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· θε___, ἐλληνικ___,
ῥωμαϊκ___.

Πήγασος ἑλληνικ__ θηρί__ ἐσ__. Καὶ
Χείρων ἑλληνικ__ θηρί__ ἐστίν. Ὁ Πήγασος καὶ ὁ
Χείρων δύο ἑλληνικ__ θηρί__ εἰσίν. Ὁ μὲν
Πήγασος ἑλληνικ__ θηρί__ ἐστίν, ὁ δὲ Faunus
ῥωμαϊκ__.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· θηρί__, ἑλληνικ__, ῥωμαϊκ__.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· θηρί__, ἑλληνικ__,
ῥωμαϊκ__.

Ἄσκησις Β

1. Ὁ Διόνυσος θεὸς _____. Ὁ Διόνυσος καὶ ἡ
Ἀθηνᾶ δύο θεοὶ _____. Ὁ Πήγασος
θηρίον _____. Ὁ Πήγασος καὶ ὁ Μινώταυρος
δύο θηρία _____.
2. Ὁ Οὐρανὸς _____ ἐστίν. Ἡ Ἀφροδίτη
_____ ἐστίν. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Ἀφροδίτη
_____ εἰσιν. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δύο
_____ εἰσιν.
3. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐ θεός, ἀλλ' _____
ἐστίν. Καὶ ἡ Σαπφὼ _____ ἐστίν, οὐ θεά.
Ὁ Ἀλέξανδρος, ἡ Σαπφὼ καὶ ὁ Θεόκριτος
_____ εἰσιν.
4. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐ ποιητής, ἀλλὰ
_____ ἐστίν. Ὁ Θεόκριτος _____ βασιλεύς,
_____ ποιητής ἐστίν.

ἄνθρωπος

θεός

θεά

θηρίον

βασιλεύς

ποιητής

βασίλεια

ποιήτρια

ἑλληνικός, -ή, -όν

ῥωμαϊκός, -ή, -όν

Τίς;

Ἄρα;

Ναί

Οὐδαμῶς

καί

Καί

οὐ

ἀλλὰ

ἐστίν

εἰσιν

μὲν

δέ

5. Ἡ Σαπφῶ οὐ βασιλεία ἐστίν, ἀλλὰ _____ . Ἔστι καὶ ἡ Ὀλυμπιάς ποιήτρια; Οὐ _____, ἀλλὰ _____ ἐστίν. Ἡ _____ Σαπφῶ ποιήτρια ἐστίν, ἢ _____ Ὀλυμπιάς βασιλεία.
6. Ὁ Χείρων ἑλληνικὸν _____ ἐστίν. _____ ὁ Κέρβερος _____ θηρίον ἐστίν.
7. _____ ἐστίν ὁ Κρόνος; Ὁ Κρόνος θεὸς ἐστίν, οὐ ζῶν. _____ ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν; _____, καὶ ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν. Ἔστι καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας θηρίον; _____, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐ θηρίον ἐστίν, ἀλλ' ἄνθρωπος.
8. Ὁ Κέρβερος _____ ἢ Μέδουσα δύο θηρία εἰσίν. _____ Faunus θηρίον ἐστίν, οὐχ ἑλληνικόν, ἀλλὰ _____.

Ἄσκησις Γ

1. Τίς ἐστίν ὁ Κρόνος;
2. Ἔστι καὶ ὁ Οὐρανὸς θεός;
3. Ἄρα καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας θεός ἐστίν;
4. Τίς ἐστίν ὁ Θεόκριτος;
5. Ἔστι καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ποιητής;
6. Τίς ἐστίν ἡ Σαπφῶ;
7. Ἔστι καὶ ἡ Ἄρτεμις ποιήτρια;
8. Ἔστι καὶ ἡ Πηνελόπη θεά;

9. Ἔστι καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἄνθρωπος;

10. Ἄρα ὁ Πήγασος ῥωμαϊκὸν θηρίον ἐστίν;

ΛΕΞΕΙΣ

Ῥήματα

ἐστι(ν), εἰσι(ν)

Ἀντωνυμῖαι

Τίς;

Ὄνόματα

ἄνθρωπος, ὁ

ἄρθρον, τό

ἀριθμός, ὁ

βασίλεια, ἡ

βασιλεύς, ὁ

θεά, ἡ

θεός, ὁ

θηρίον, τό

κεφάλαιον, τό

ποιητής, ὁ

ποιήτρια, ἡ

Ἐπίθετα

ἐλληνικός, -ή, -όν

ἐνικός, -ή, -όν

μέγας, μεγάλη, μέγα

πληθυντικός, -ή, -όν

ῥωμαϊκός, -ή, -όν

Ἐπιρρήματα

Ἄρα;

Ναί

οὐ

Οὐδαμῶς

Ἄρθρον

ὁ, ἡ

Σύνδεσμοι

ἀλλά

καί

Μόρια

δέ

μέν

Κύρια ὀνόματα

Ἀθηνᾶ, ἡ

Ἀλέξανδρος, ὁ

Ἄρης, ὁ

Ἄρτεμις, ἡ

Ἀφροδίτη, ἡ

Δημήτηρ, ἡ

Διόνυσος, ὁ

Ἐρμῆς, ὁ

Ζεὺς, ὁ

Ἥρα, ἡ

Θεόκριτος, ὁ

Κέρβερος, ὁ

Κρόνος, ὁ

Μέδουσα, ἡ

Μινώταυρος, ὁ

Ὀλυμπιάς, ἡ

Περσεφόνη, ἡ

Πήγασος, ὁ

Ποδάργη, ἡ

Πολύφημος, ὁ

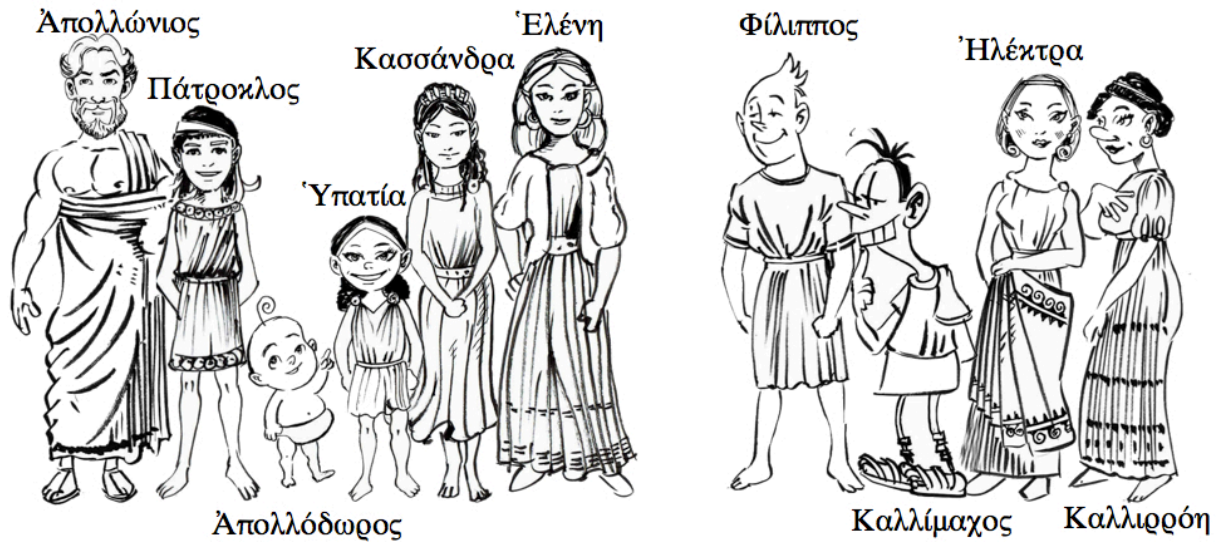
Σαπφώ, ἡ

Ἕδρα, ἡ

Χείρων, ὁ

Χίμαιρα, ἡ

ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

A Ὁ Ἀπολλώνιος ἀνὴρ ἐστίν. Καὶ ὁ Καλλίμαχος ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Καλλίμαχος δύο ἄνδρες εἰσίν. Ἄρα καὶ ὁ Φίλιππος ἀνὴρ ἐστίν; Ναί, καὶ ὁ Φίλιππος ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ Καλλίμαχος καὶ ὁ Φίλιππος τρεῖς ἄνδρες εἰσίν.

ἀνὴρ | ἄνδρες ↔
γυνή | γυναῖκες

δύο (2)

τρεις (3)

Ἡ Ἑλένη ἀνὴρ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ γυνή. Καὶ ἡ Καλλιρρόη γυνή ἐστίν. Ἡ Ἑλένη καὶ ἡ Καλλιρρόη δύο γυναῖκες εἰσιν. Ἄρα καὶ ἡ Ἡλέκτρα γυνή ἐστίν; Ναί, καὶ ἡ Ἡλέκτρα γυνή ἐστίν. Ἡ Ἑλένη, ἡ Καλλιρρόη καὶ ἡ Ἡλέκτρα τρεῖς γυναῖκες εἰσιν.

Ὁ μὲν οὖν Ἀπολλώνιος, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Καλλίμαχος ἄνδρες εἰσίν, ἡ δὲ Ἑλένη, ἡ Ἥλέκτρα καὶ ἡ Καλλιρρόη γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἄνθρωποι εἰσιν, οὐ θεοί.

οὖν ≠ οὐ

ὁ | οἱ
ἡ | αἱ

Ἔστι καὶ ἡ Ὑπατία γυνή; Οὐδαμῶς, ἡ Ὑπατία οὐ γυνή ἐστίν, ἀλλὰ παῖς. Ἔστι καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος παῖς; Οὐδαμῶς, ὁ Ἀπολλόδωρος οὐ παῖς, ἀλλὰ παιδίον. Ἄρα ἡ Κασσάνδρα καὶ ὁ Πάτροκλος παιδία εἰσίν; Οὐδαμῶς, οὐ παιδία εἰσίν. Ὁ μὲν Πάτροκλος νεανίας ἐστίν, ἡ δὲ Κασσάνδρα κόρη.

παῖς

παῖς < παιδίον | παιδία

Β Ὁ Ἀπολλώνιος θνητός ἐστίν. Θεὸς γὰρ οὐκ ἐστίν, ἀλλ' ἀνήρ. Ἄρα καὶ ὁ Φίλιππος θνητός ἐστίν; Ναί, καὶ ὁ Φίλιππος θνητός ἐστίν. Ὁ οὖν Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Φίλιππος θνητοί εἰσιν, θεοὶ γὰρ οὐκ εἰσίν, ἀλλ' ἄνδρες.

... γὰρ

θνητός, -ή, -όν ↔
ἀθάνατος, -ον

Ἔστι καὶ ὁ Κρόνος θνητός; Οὐδαμῶς, θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ ἀθάνατος. Ἄρα καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατός ἐστίν; Ναί, καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατος θεός ἐστίν. Ὁ οὖν Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος ἀθάνατοί εἰσιν, ἄνθρωποι γὰρ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ θεοί.

Ἔστι καὶ ἡ Ἑλένη ἀθάνατος; Οὐδαμῶς, ἡ

Ἐλένη οὐκ ἀθάνατος, ἀλλὰ θνητή ἐστιν, θεὰ γὰρ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ γυνή. Ἄρα καὶ ἡ Ἥλέκτρα θνητή ἐστιν; Ναί, καὶ ἡ Ἥλέκτρα θνητή ἐστιν. Ἡ οὖν Ἐλένη καὶ ἡ Ἥλέκτρα θνηταί εἰσιν, θεαὶ γὰρ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ γυναῖκες.

Ἔστι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ θνητή; Οὐδαμῶς, ἡ Ἀθηνᾶ οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατος θεά ἐστιν. Ἄρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατος ἐστιν; Ναί, καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατος θεά ἐστιν. Ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος θνητός ἐστιν, ὁ δὲ θεὸς ἀθάνατος.

A καὶ B \leftrightarrow A ἢ B

Τί ἐστιν τὸ θηρίον, θνητὸν ἢ ἀθάνατον; Τὸ θηρίον θνητὸν ἐστιν. Θνητὸν θηρίον ἐστὶν ἡ Μέδουσα. Ἄρα καὶ ὁ Κέρβερος θνητός ἐστιν; Ναί, καὶ ὁ Κέρβερος θνητός ἐστιν, θεὸς γὰρ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ θηρίον. Καὶ ὁ Μινώταυρος θνητὸν θηρίον ἐστὶν. Οἱ μὲν οὖν θεοὶ ἀθάνατοί εἰσιν, τὰ δὲ θηρία οὐκ ἀθάνατα, ἀλλὰ θνητά ἐστιν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ἄρθρον

ὁ	ἡ	τό
οἱ	αἱ	τά

Γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν καὶ οὐδέτερον

[Α] Ὁ θεὸς ἀθάνατός ἐστιν. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοὶ εἰσιν. Ὁ Ἀπολλώνιος ἀνὴρ ἐστιν. Ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Φίλιππος ἄνδρες εἰσιν.

θεός | θεοί, ἀθάνατος | ἀθάνατοι, ἀνὴρ | ἄνδρες
ἀρσενικὸν γένος ἐστίν.

[Β] Ἡ θεὰ ἀθάνατός ἐστιν. Αἱ θεαὶ ἀθάνατοὶ εἰσιν. Ἡ Ἑλένη γυνὴ ἐστιν. Ἡ Ἀσπασία καὶ ἡ Ἥλεκτρα γυναῖκες εἰσιν.

θεά | θεαί, ἀθάνατος | ἀθάνατοι, γυνή | γυναῖκες
θηλυκὸν γένος ἐστίν.

[Γ] Πήγασος οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ θηρίον ἐστίν. Τὸ θηρίον ἀθάνατον οὐκ ἔστιν. Τὰ θηρία ἀθάνατα οὐκ ἔστιν.

θηρίον | θηρία, ἀθάνατον | ἀθάνατα οὐδέτερον γένος ἐστίν.

Ἐσκήσεις Α

Ὁ Ὅμηρος ἀν____ ἐσ____. Καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἀν____ ἐσ____. Ὁ Ὅμηρος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας δύο ἀνδ____ εἰσιν. Ὁ Ὅμηρος οὐκ ἀθάνατ____, ἀλλὰ θνητ____ ἐσ____. Ὁ γὰρ Ὅμηρος ἀνθρωπ____ ἐστίν. Καὶ Ἀλέξανδρος ____ Μέγας θνητ____ ἐσ____, ἀνθρωπ____ γὰρ ἐστίν. Ὁ

Γένος

ὁ θεός	ὁ ἀνὴρ	ἐστίν
οἱ θεοί	οἱ ἄνδρες	εἰσιν

ἡ θεά	ἡ γυνή	ἐστίν
αἱ θεαί	αἱ γυναῖκες	εἰσιν

τὸ θηρίον	ἐστίν
τὰ θηρία	εἰσιν

οὖν Ὅμηρος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐκ ἀθάνατ___, ἀλλὰ θνητ___ εἰ___, ἄνθρωπ___ γάρ εἰσιν. Ὁ δὲ Διόνυσος οὐκ ἄνθρωπ___, ἀλλὰ θε___ ἐσ___. Καὶ ὁ Κρόνος θε___ ἐσ___. Ὁ οὖν Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος δύο θε___ εἰ___.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· ἄνθρωπος, ἀν___, ἀθάνατ___.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· ἄνθρωπ___, ἀνδρ___, ἀθάνατ___.

Ἡ Ἀσπασία οὐκ ἀν___, ἀλλὰ γυν___ ἐσ___. Ἡ Ἀσπασία θνητ___ ἐσ___. Καὶ ἡ Πηνελόπη θνητ___ γυν___ ἐσ___. Ἡ οὖν Ἀσπασία καὶ ἡ Πηνελόπη δύο γυναῖκ___ εἰσιν, οὐκ ἀθάνατ___, ἀλλὰ θνητ___.
Ἡ δὲ Ἀφροδίτη οὐ γυν___, ἀλλὰ θε___ ἐστίν. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ θε___ ἐστίν. Ἡ οὖν Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δύο ἀθάνατ___ θε___ εἰσίν.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· γυν___, θε___, θνητ___, ἀθάνατ___.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· γυναῖκ___, θε___, θνητ___, ἀθάνατ___.

Ὁ Μινώταυρος ἄνθρωπος οὐκ ἔσ___, ἀλλὰ θηρί___.
Καὶ ὁ Πήγασος θνητ___ θηρί___ ἐστίν, οὐκ ἀθάνατ___.
Ὁ Ἀπολλόδωρος οὐκ ἀνήρ ἐστίν, ἀλλὰ παιδί___.
Καὶ τὰ παιδ___ θνητ___ ἐσ___, οὐκ ἀθάνατ___.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς· θηρί___, παιδί___, θνητ___, ἀθάνατ___.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς· θηρί___, παιδί___, θνητ___, ἀθάνατ___.

Άσκησις Β

1. Ὁ _____ καὶ ἡ γυνὴ ἄνθρωποι εἰσιν.
2. Ὁ Ὅμηρος οὐ _____, ἀλλ' ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Ὅμηρος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας δύο _____ εἰσίν.
3. Ἡ Σαπφὼ οὐκ _____, ἀλλὰ γυνὴ ἐστίν.
4. Ἡ Ὑπατία οὐ γυνή, ἀλλὰ _____ ἐστίν.
5. Ὁ Ἀπολλόδωρος οὐ παῖς ἐστίν, ἀλλὰ _____.
6. Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Καλλίμαχος οὐ _____, ἀλλ' ἄνδρες εἰσίν.
7. Ὁ μὲν Πάτροκλος _____ ἐστίν, ἡ δὲ Κασσάνδρα _____.
8. Οἱ μὲν ἄνδρες καὶ αἱ _____ οὐκ ἀθάνατοί εἰσιν, ἀλλὰ _____. Οἱ δὲ θεοὶ οὐ θνητοί, ἀλλ' _____ εἰσίν.
9. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας οὐκ _____, ἀλλὰ θνητός ἐστίν. Καὶ ἡ Σαπφὼ οὐκ ἀθάνατος, ἀλλὰ _____ ἐστίν.
10. Ἐστίν ὁ Κέρβερος θνητὸν θηρίον _____ ἀθάνατον;

γυνή | γυναῖκες
 ἀνὴρ | ἄνδρες
 νεανίας
 κόρη
 παῖς
 παιδίον | παιδιά
 θνητός, -ή, -όν
 ἀθάνατος, -ον
 ἢ

Άσκησις Γ

1. Τίς ἐστίν ὁ Ἀπολλώνιος;
2. Ἄρα καὶ ἡ Ἑλένη ἀνὴρ ἐστίν;

3. Ἔστι καὶ ἡ Ὑπατία γυνή;
4. Τίς ἐστὶν ὁ Φίλιππος;
5. Ἔστιν ὁ Ἀπολλόδωρος νεανίας;
6. Ἔστιν ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατος ἢ θνητὴ θεά;
7. Ἄρα τὰ θηρία ἀθάνατά ἐστιν;
8. Ἄρ' ἀθάνατος γένος οὐδέτερόν ἐστιν;

ΛΕΞΕΙΣ

Ἄριθμοί

δύο

τρεις

Ὄνόματα

άνηρ, ὁ

γένος, τό

γυνή, ἡ

κόρη, ἡ

νεανίας, ὁ

παῖς, ὁ / ἡ

παιδίον, τό

Ἐπίθετα

ἀθάνατος, -ον

ἀρσενικός, -ή, -όν

θηλυκός, -ή, -όν

θνητός, -ή, -όν

οὐδέτερος, -α, -ον

Ἄρθρον

ὁ, ἡ, τό | οἱ, αἱ, τά

Σύνδεσμοι

γάρ

ἢ

Μόρια

οὖν

Κύρια ὀνόματα

Ἀπολλόδωρος, ὁ

Ἀπολλώνιος, ὁ

Ἑλένη, ἡ

Ἡλέκτρα, ἡ

Καλλίμαχος, ὁ

Καλλιρρόη, ἡ

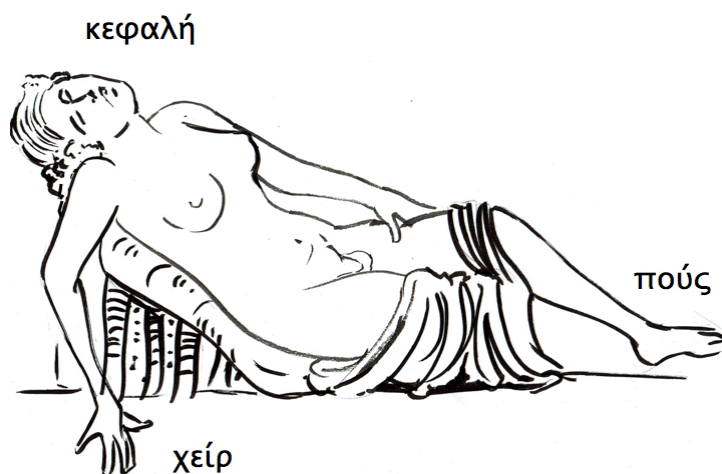
Κασσάνδρα, ἡ

Πάτροκλος, ὁ

Ἑπατία, ἡ

Φίλιππος, ὁ

ΤΟ ΣΩΜΑ

A Οἱ ἄνθρωποι ψυχὴν τε καὶ σῶμα ἔχουσιν. Ὡσπερ λέγει Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, πᾶσα μὲν ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν, πᾶν δὲ σῶμα θνητόν. Οἱ μὲν μικρὸν σῶμα ἔχουσιν, οἱ δὲ μέγα. Πάντες δὲ κεφαλὴν, χεῖρας καὶ πόδας ἔχουσιν.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν |
πάντες, πᾶσαι, πάντα

Ἐν τῇ κεφαλῇ ὀφθαλμοὶ εἰσιν, ῥίς, στόμα καὶ ὦτα. Πόσους ὀφθαλμοὺς ἔχει ὁ ἄνθρωπος; Δύο. Πόσα δ' ὦτα; Δύο. Τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ὁ ἄνθρωπος ὁρᾷ, τῇ δὲ ῥίνι ὀσφραίνεται, τῷ δὲ στόματι ἐσθίει καὶ τοῖς ὠσὶ ἀκούει. Πόσας δὲ γλώσσας ἔχει ὁ ἄνθρωπος; Μίαν γλῶσσαν ἔχει, ἀλλὰ πολλοὺς ὀδόντας.

πόσοι; πόσαι; πόσα; (ὄνομ.) :
πόσους; πόσας; πόσα; (αἰτ.)

εἷς : ἓν (αἰτ.)
μία : μίαν (αἰτ.)
ἓν (ὄνομ., αἰτ.)

ὀδοὺς, ὀδόντος

Ἄρ' ὁ ἄνθρωπος μίαν χεῖρα καὶ ἓν πόδα ἔχει;
Οὐδαμῶς. Πόσας οὖν χεῖρας καὶ πόσους πόδας
ἔχει ὁ ἄνθρωπος; Δύο πόδας καὶ δύο χεῖρας.

Πόσοι δὲ εἰσὶν οἱ δάκτυλοι τοῦ χεῖρός; Πᾶσα
χεῖρ πέντε δακτύλους ἔχει· τοῦτ' ἔστιν, ἐν πάσῃ
χειρὶ πέντε δάκτυλοί εἰσιν.

Πόσοι δὲ οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδός; Πᾶς πούς
πέντε δακτύλους ἔχει· τοῦτ' ἔστιν, ἐν παντὶ ποδὶ
πέντε δάκτυλοί εἰσι. Πᾶς οὖν ἄνθρωπος δέκα
δακτύλους ἔχει ἐν ταῖς χερσίν τε καὶ ἐν τοῖς ποσίν.

Τί ποιεῖ ὁ ἄνθρωπος ταῖς χερσίν, τί δὲ τοῖς
ποσίν; Ταῖς μὲν χερσίν ὁ ἄνθρωπος γράφει,
κιθαρίζει, πονεῖ καὶ ὅπλα λαμβάνει. Τοῖς δὲ ποσίν
βαδίζει, τρέχει καὶ πηδᾷ.

Ἄρ' ὁ ἄνθρωπος πέτεται ἐν τῷ οὐρανῷ;
Οὐδαμῶς, ὁ ἄνθρωπος οὐ πέτεται· πτερὰ γὰρ
οὐκ ἔχει. Αἱ ὄρνιθες πέτονται, αἱ μὲν ταχέως
ὥσπερ ὁ ἀετός, αἱ δὲ βραδέως ὥσπερ ὁ κόραξ.

χεῖρ (ὄνομ.)
χεῖρα | χεῖρας (αιτ.)
χεῖρός (γεν.)
χειρὶ | χερσὶ (δοτ.)

πᾶσα : ἐν πάσῃ
πᾶς : ἐν παντί

πούς (ὄνομ.)
πόδα | πόδας (αιτ.)
ποδός (γεν.)
ποδί | ποσὶ (δοτ.)

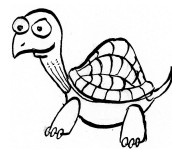

πτερὰ

ὄρνις, ὄρνιθος

Ἄρ' ὁ ἄνθρωπος κολυμβᾷ; Ναί, ἐν τῇ θαλάσῃ κολυμβᾷ, ἐν ταῖς λίμναις καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς, οὐ ταχέως ὥσπερ ἰχθύς, ἀλλὰ βραδέως ὥσπερ ἡ χελώνη· οὐρὰν γὰρ οὐκ ἔχει.

ἰχθύς, ἰχθύος

ἡ χελώνη

οὐρά

Β Ἄρα οἱ θεοὶ σῶμα ἔχουσιν; Ναί, οἱ ἐλληνικοὶ θεοὶ ἀνθρώπινον σῶμα ἔχουσιν, οὐ θνητόν, ἀλλ' ἀθάνατον. Ὀλίγοι μὲν πέτονται, ὥσπερ ὁ Ἑρμῆς, ὁ τῶν θεῶν ἄγγελος, ὀλίγοι δὲ κολυμβῶσιν, ὥσπερ ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῆς θαλάσσης ἡγεμῶν. Πάντες δὲ οἱ θεοὶ ἀθάνατοὶ τε καὶ καλοὶ εἰσιν, πλὴν τοῦ Ἥφαιστου. Ὁ δὲ θεὸς τοῦ πυρὸς οὐ καλὸς ἐστίν, ἀλλ' ἄσχημος καὶ χωλός.

πλὴν + γεν.

καλός ↔ ἄσχημος

Ποῖόν δ' ἐστὶ τὸ σῶμα τῶν θηρίων; Ἄρ' ἀνθρώπινον σῶμα ἔχει; Οὐδαμῶς, πάντα τὰ τέρατα οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ τερατώδες σῶμα ἔχει. Τὰ μὲν κρᾶσις ἐστὶ ζῶων, ὥσπερ Πήγασος ὁ καλὸς πτερωτὸς ἵππος, καὶ ἡ ἄγρια Χίμαιρα, ἡ κεφαλὴν καὶ ὀδόντας λέοντος ἔχει, ἀλλὰ σῶμα αἰγὸς καὶ οὐρὰν δράκοντος.

θηρίον = τέρας

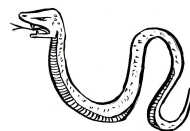
τέρας | τέρατα <

τερατώδης, -ες

πτερωτός· ὅς πτερὰ ἔχει

ἢ

ἢ Χίμαιρα ἢ ...

δράκων, δράκοντος

αἶξ, αἰγός

Ἄλλα δὲ θηρία κρᾶσις ἀνθρώπου καὶ ζῴου ἐστίν, ὥσπερ ὁ καλὸς καὶ ἡμερὸς κένταυρος Χείρων, ὃς πόδας καὶ οὐρὰν ἵππου ἔχει, ἀλλὰ

κεφαλήν καὶ χεῖρας ἀνθρώπου, ὥσπερ αἱ ἄρπυιαι, αἱ κεφαλήν γυναικὸς ἔχουσιν, ἀλλὰ πτερά, πόδας καὶ οὐρὰν ὄρνιθος, καὶ ὥσπερ ὁ Μινώταυρος, ὃς ζωοκέφαλός ἐστιν, χεῖρας γὰρ ἔχει καὶ πόδας ἀνδρός, ἀλλὰ κεφαλήν καὶ κέρατα ταύρου.

Πολλὰ δὲ τέρατα οὐ μικρόν, ἀλλὰ μέγα σῶμα ἔχει. Γίγαντές εἰσιν οἱ ἄγριοι Κύκλωπες, οἱ κεφαλήν ἔχουσιν, πόδας καὶ χεῖρας, ἀλλ' ἐν ὀφθαλμὸν ἐν μέσῳ τῷ μετώπῳ, οἱ Ἑκατόγχειρες, οἱ ἑκατὸν χεῖρας καὶ πενήκοντα κεφαλὰς ἔχουσιν, καὶ ὁ Ἄργος, ὃς ἑκατὸν ὀφθαλμοὺς ἔχει. Πόσα δὲ στόματα ἔχει ὁ Ἄργος; Ἐν.

Πολλὰς δὲ κεφαλὰς ἔχουσιν καὶ ἄλλα τέρατα ὥσπερ ἡ Ὑδρα, ἡ ἐννέα κεφαλὰς ἔχει, ὥσπερ Κέρβερος ὁ τοῦ Ἄιδου φύλαξ, ὃς τρεῖς κεφαλὰς ἔχει, καὶ ἡ Σκύλλα, ἡ κεφαλήν τε καὶ σῶμα γυναικὸς ἔχει, οὐρὰν δράκοντος καὶ ἕξ κεφαλὰς κυνὸς.

ἀνήρ, ἀνδρός

αἱ
αἱ ἄρπυιαι αἱ...

γυνή, γυναικός

ὁ ταύρος

γίγας | γίγαντες

πεντήκοντα· ν'

κύων, κυνός

ἡ Σκύλλα

Γ Ἐνίοτε δὲ οἱ ἄνθρωποι μεταβάλλουσι τὸ ἀνθρώπινον ἑαυτῶν σῶμα εἴτε εἰς δένδρα, εἴτε εἰς ζῶα καὶ τέρατα, εἴτε δὲ εἰς ἄλλους ἀνθρώπους·

ὁ Ἀπόλλων τὴν νύμφην διώκει =
ἡ νύμφη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος διώκεται

Ἐνδοξόν ἐστὶ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Δάφνης καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ νύμφη δένδρον γίγνεται, ἐπεὶ διώκεται ὑπὸ θεοῦ. Ἐκτοτε ἡ δάφνη ἐστὶ τὸ ἱερὸν φυτὸν αὐτοῦ.

Ἀπόλλων καὶ Δάφνη

Ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ βασιλεὺς Ἰθάκης, εἰς γέροντα μεταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπεὶ εἰς τὴν νῆσον ἤκει καὶ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ εὕρισκει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Πηνελόπην καὶ τὸν υἱὸν τὸν Τηλέμαχον.

γέρον, γέροντος
γέρον γίγνεται =
εἰς γέροντα μεταβάλλεται

Ἡ Ἀράχνη τὴν Ἀθηνᾶν ὑβρίζει καὶ διὰ τὴν ὕβριν εἰς ἀράχνην μεταβάλλεται ὑπὸ τῆς θεᾶς. Ἡ Ἰὼ εἰς καλὴν βουὴν μεταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Διὸς. Ἡ Παρθενόπη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης

ἤκω· ἔρχομαι
ἀνάκτορον·
μεγάλῃ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως
εὕρισκω + αἰτ.=
συντυγχάνω + δοτ.

ἡ Ἀράχνη

μεταβάλλεται εἰς σειρήνα (αἱ σειρήνες κεφαλὴν μὲν γυναικὸς ἔχουσιν, οὐρὰν δὲ ἰχθύος). Ἡ Μέδουσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς μεταβάλλεται εἰς Γοργόνα (αἱ Γοργόνες δράκοντας ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσιν). Ὁ δὲ Ἀκταίων ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος μεταβάλλεται εἰς ἔλαφον. Ὅμοίως δὲ οἱ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἑταῖροι εἰς χοίρους μεταβάλλονται ὑπὸ τῆς Κίρκης.

Καὶ οἱ θεοὶ μεταβάλλονται εἰς ἀνθρώπους τε καὶ ζῶα. Οὕτως, ἡ Ἀθηνᾶ εἴτε εἰς γυναῖκα εἴτε εἰς ἄνδρα μεταβάλλεται καὶ τῷ Τηλεμάχῳ καὶ τῇ Ὀδυσσεὶ ὁμιλεῖ. Πολλάκις γε μεταβάλλεται ὁ πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εἴτε εἰς κύκνον καὶ τὴν Λήδαν ἀρπάζει, εἴτε εἰς ταύρον καὶ τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν Κρήτην ἀπάγει, εἴτε εἰς ἀετὸν καὶ τὸν Γανυμήδην πρὸς τὸν Ὀλυμπον ἀπάγει.

Γοργών, Γοργόνος

ἡ Κίρκη

ὁμιλῶ· διαλέγομαι

Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Εὐρώπη

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Αίτιατική πτώσις (Δ') καὶ Δοτική πτώσις (Ε')

Ὁ ἄνθρωπος δύο ὀφθαλμοὺς ἔχει, δύο ὠτα, δύο πόδας καὶ δύο χεῖρας, ἀλλὰ ἓν στόμα καὶ μίαν γλῶσσαν. Οὐδεὶς γὰρ ἓν ὀφθαλμόν ἔχει, ἓν πόδα, μίαν χεῖρα καὶ δύο στόματα ἔχει.

Οἱ ἄνθρωποι δύο κεφαλὰς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ μίαν κεφαλὴν. Ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνθρώπου ῥίς, στόμα καὶ μέτωπόν ἐστιν. Ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν θηρίων πολλοὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν.

Τοῖς ποσὶ ὁ ἄνθρωπος βαδίζει, ταῖς χερσὶ γράφει, τοῖς ὠσὶ ἀκούει, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, τῇ ῥινὶ ὀσφραίνεται καὶ τῷ στόματι ἐσθίει. Ὁ δ' ἄνθρωπος οὐ πέτεται, πτερὰ γὰρ οὐκ ἔχει.

Πόδα, χεῖρα, κεφαλὴν, ὀφθαλμόν, πτερόν, στόμα αἰτιατική ἐστιν, ἐνικὸς ἀριθμὸς.

Πόδας, χεῖρας, κεφαλὰς, ὀφθαλμούς, πτερά στόματα αἰτιατική ἐστιν, πληθυντικὸς δ' ἀριθμὸς.

Κεφαλῇ, ὀφθαλμῷ, ῥινί, στόματι δοτική ἐστιν, ἐνικὸς ἀριθμὸς.

Κεφαλαῖς, ὀφθαλμοῖς, χερσὶ, ὠσί, ποσὶ δοτική ἐστιν, πληθυντικὸς δὲ ἀριθμὸς.

Παθητική φωνή

Ὁ Ἀπόλλων τὴν Δάφνην διώκει = Ἡ Δάφνη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος διώκεται.

Αἰτ.

α' κλίσις
κεφαλὴν | κεφαλὰς

β' κλίσις

ὀφθαλμόν | ὀφθαλμούς
πτερόν | πτερά
στόμα | στόματα

γ' κλίσις

πόδα | πόδας
χεῖρα | χεῖρας

Δοτ.

α' κλίσις
κεφαλῇ | κεφαλαῖς

β' κλίσις

ὀφθαλμῷ | ὀφθαλμοῖς

γ' κλίσις

ῥινί, στόματι (ἐν.)
χερσὶ, ὠσί, ποσὶ (πληθ.)

Παθ. φων.

-ει : -εται (ὑπό + γεν.)

Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Μέδουσαν μεταβάλλει = Ἡ Μέδουσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς μεταβάλλεται.

Ἡ Κίρκη τοὺς τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρους εἰς χοίρους μεταβάλλει = Οἱ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι εἰς χοίρους μεταβάλλονται ὑπὸ τῆς Κίρκης.

Διώκει, μεταβάλλει ἐνεργητικὴ φωνὴ ἐστίν.

Διώκεται, μεταβάλλεται | μεταβάλλονται παθητικὴ ἐστίν.

Ἄσκησις Α

Πάντ___ οἱ ἄνθρωποι ψυχ___ ἔχουσιν καὶ σῶμ___.
Πᾶσ___ μὲν ψηγὴ ἀθάνατ___ ἐστίν, πᾶ___ δὲ σῶμα
θνητ___.

Πᾶ___ ἄνθρωπος δύο χεῖρ___ καὶ δύο πόδ___
ἔχει. Ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ ἔχει ῥῖν___, ὀφθαλμ___,
ὠτ___, στό___ καὶ μέτωπ___.

Τῷ μὲν στόματ___ οἱ ἄνθρωποι ἐσθί___, τῇ
ῥῖν___ ὀσφραίν___, τοῖς ὠσ___ ἀκού___ καὶ
τοῖς ὀφθαλμ___ κολυμβῶσιν.

Ὁ ἄνθρωπος βαδίζ___, τρέχ___, πηδ___ καὶ
κολυμβ___, ἀλλ' οὐ πέτ___· πόδ___ γὰρ ἔχει καὶ
χεῖρ___, ἀλλὰ οὔτε οὐρ___ ἔχει, οὔτε πτερ___.

Αἱ μὲν ὄρνιθ___ πέτονται ἐν τῷ οὐρανῷ, οἱ δὲ
ἰχθύες κολυμβῶσιν ἐν τῇ θαλάσσ___.

Τῶν θεῶν οἱ μὲν πέτ _____ ἐν τῷ οὐρανῷ, οἱ δὲ κολυμβῶντες ἐν τῇ θαλάσῃ.

Ὁ Πήγασος ἀνθρώπινον σῶμα οὐκ ἔχει. Ὁ δὲ Χείρων κεφαλὴν ἔχει ἀνδρῶν, ἀλλὰ πόδας καὶ οὐρὰν ἵππου. Ἡ δὲ Ποδάργη κεφαλὴν μὲν ἔχει γυναικῶν, οὐρὰν δὲ ὄρνιθου.

Ἡ Δάφνη δένδρον γίγνεται ἐπεὶ διώκεται ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀράχνην μεταβάλλει εἰς ἀράχνην διὰ τὴν ὕβριν. Ἡ Κίρκη μεταβάλλει τοὺς τοῦ Ὀδυσσεύος ἐταίρους εἰς χοίρους.

Ἄσκησις Β

- Τὸ ἀνθρώπινον _____ κεφαλὴν, δύο πόδας καὶ δύο _____ ἔχει. Ἐν δὲ _____ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν δύο, ῥίς μία, στόμα ἓν καὶ δύο ὦτα. Πᾶσα χεὶρ πέντε _____ ἔχει. Πᾶς δὲ _____ πέντε δακτύλους ἔχει. Ταῖς χερσὶ οἱ ἄνθρωποι πονοῦσιν, _____, μουσικὴν _____ καὶ ὅπλα _____. Τῷ _____ ὁ ἄνθρωπος ἐσθίει.
- Ἡ ὄρνις _____ καὶ ὁ ἰχθύς _____. Ὁ δὲ ἄνθρωπος βαδίζει, _____ καὶ πηδᾷ, ἀλλ' οὐ πέτεται, _____ γὰρ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ πόδας.

δάκτυλος
ἠγεμών
κεφαλὴ
ὀφθαλμός
μέτωπον
πούς
πτερόν
στόμα
σῶμα
χεὶρ
ἐκατόν

<p>3. Ὁ Κύκλωψ ἐν _____ ἐν μέσῳ
_____ ἔχει. Ὁ δὲ Ἄργος ἑκατόν.</p> <p>4. Ὁ Ζεὺς, ὁ _____ τοῦ Ὀλύμπου,
Γανυμήδην τὸν νεανίαν _____ καὶ
πρὸς τὸν Ὀλυμπον _____.</p> <p>5. Ἡ Δάφνη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος _____. Τὴν
δ' Εὐρώπην _____ ὁ Ζεὺς.</p> <p>6. Ἡ Ἀθηνᾶ εἴτε γυνὴ _____ εἴτε ἀνὴρ καὶ
σὺν τοῖς ἀνθρώποις _____.</p> <p>7. Ἡ Μέδουσα εἰς θηρίον _____ ὑπὸ τῆς
θεᾶς. Ἡ δὲ Μέδουσα τοὺς ἀνθρώπους
_____ εἰς λίθον.</p> <p>8. Ὁ Ὀδυσσεὺς πρῶτον μὲν εἰς Ἰθάκην
_____. Ἐπειτα δὲ τὴν τε γυναῖκα καὶ τὸν
υἱὸν _____ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ.</p> <p>9. Ἡ Ἀράχνη τὴν Ἀθηνᾶν _____.</p> | <p>ἀρπάζει
γράφει
γίγνεται
διώκει, -εται
εὐρίσκει
ἤκει
κολυμβᾷ
λαμβάνει
μεταβάλλει, -εται
ὀμιλεῖ
παίζει
πέτεται
τρέχει
ὑβρίζει
φέρει</p> |
|--|--|

Ἄσκησις Γ

1. Εἰς τί μεταβάλλεται ὁ Ζεὺς;
2. Τίνα δὲ ἀρπάζει ὁ πατὴρ θεῶν; Τὸν Ὀδυσσεῆα;
3. Ποῖόν ἐστι τὸ σῶμα τοῦ Μινωταύρου;
4. Πόσας κεφαλὰς ἔχει ὁ Κέρβερος;
5. Πόσους δὲ ὀφθαλμοὺς ἔχει ὁ Πολύφημος;
6. Εἰς τί μεταβάλλει ἡ Μέδουσα τοὺς ἀνθρώπους;
7. Ποῖον σῶμα ἔχει ἡ Ἴώ;
8. Σὺν τίνι ὀμιλεῖ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπεὶ μεταβάλλεται εἰς ἄνδρα;

9. Διὰ τί μεταβάλλεται εἰς ζῶον ἡ Ἀράχνη;
10. Πότερόν ἐστιν ἡ λέξις *δράκων* ἐνικὸς ἀριθμὸς ἢ πληθυντικός;
11. Ἄρα ἡ λέξις *ὄρνις* δευτέρα κλίσις ἐστίν;
12. Ἄρα *μεταβάλλει* παθητικὴ φωνὴ ἐστίν;

ΛΕΞΕΙΣ

Ῥήματα

ἀπάγω

ἀρπάζω

διώκω

εὐρίσκω

ἤκει

μεταβάλλω

ὀσφραίνομαι

πηδάω -ῶ

ὑβρίζω

Ἐπίθεταἀνθρώπινος, -η, -
ον

ζυφοκέφαλος, -ον

ιερός, -α, -ον

πάς, πάσα, πᾶν

πτερωτός, -ή, -όν

τερατώδης, -ες

χωλός, -ή, -όν

Ὄνόματα

αἴξ, αἰγός

ἀνάκτορον, τό

γίγας, ὁ

δάκτυλος, ὁ

δάφνη, ἡ

ἡγεμών, ὁ

ιχθύς, ὁ

κέρας, τό

κράσις, ἡ

κύων, ὁ

ὄδους, ὁ

οὐρά, ἡ

οὔς, τό

πούς, ὁ

πτερόν, τό

ῥίς, ἡ

στόμα, τό

σῶμα, τό

τέρας, ὁ

ὑβρις, ἡ

φύλαξ, ὁ

χείρ, ἡ

φυτόν, τό

ψυχή, ἡ

Ἐπιρρήματα

ἔκτοτε

ἐνίστε

ὁμοίως

Προθέσεις

πλήν (+ γεν.)

Κύρια ὀνόματα

Ἀκταίων, ὁ

Ἀράχνη, ἡ

Γανημήδης, ὁ

Γοργών, ἡ

Κίρκη, ἡ

Λήδα, ἡ

Σκύλλα, ἡ

2. PRÁCTICA CO ALFABETO GREGO: γράφω τὰ γράμματα

Α Ἀ

α ἄ

Β Β

β β

Γ Γ

γ γ

Δ Δ

δ δ

Ε Ε

ε ε

Ζ Ζ

ζ ζ

Η Η

η η

Θ Θ

θ θ

Ι Ι

ι ι

Κ Κ

κ κ

Λ Λ

λ λ

Μ Μ

μ μ

Ν Ν

ν ν

Ξ Ξ

ξ ξ

Ο Ο

ο ο

Π Π

π π

Ρ Ρ

ρ ρ

Σ Σ

σ, -ς σ, -ς

Τ Τ

τ τ

Υ Υ

υ υ

Φ Φ

φ φ

Χ Χ

χ χ

Ψ Ψ

ψ ψ

Ω Ω

ω ω

Η ΑΛΦΑΒΗΤΑ

Λουδοβίκος των Ανωγείων

<https://www.youtube.com/watch?v=-UmZ-Iy0u3g>

Canta a canción e completa a tradución, axudándote dos teus coñecementos do alfabeto. Atención ao refrán, os nomes das sete primeiras letras están cortados!

Άλφα, βήτα, γάμα, δέλτα
 σκόνη γίνεται κι η πέτρα en po se convirte a pedra
 έψιλον, ζήτα, ήτα, θήτα
 μοιάζει η νίκη με την ήττα parécese a vitoria á derrota

Βι, γα, δε, ζι, θι
 κα, λα, μι, νι, ξι
 πι, ρο, σίγμα, ταυ
 φι, χι, ψι

Γιώτα, κάπα, λάμδα, μι
 πόσο αξίζει μια στιγμή canto vale un momento
 νι, ξι, όμικρον, πι, ρο
 φεύγω μα σε καρτερώ marchó, pero agárdote

Σίγμα, ταυ, ύψιλον, φι
 μοναξιά στην κορυφή soidade no cumio
 με το χι, το ψι, το ωμέγα
 μια παλικάριά' ναι η φεύγα valentía é a fuxida

A LO LARGO DE SUS VIAJES, LOS GRIEGOS VIERON COMO ERA LA VIDA CIVILIZADA: ¡NO SE PARECIA MUCHO A LA SUYA!

EMPERARON A APROPIARSE DE IDEAS DE LOS PUEBLOS CIVILIZADOS CON QUE TROPEZABAN, COMO LOS FENICIOS.

YÁ CONOCIMOS A ESTOS FENICIOS EN EL CAP. 4, ERAN LOS CANANIECOS COSTEROS DE TIRO: FABRICANTES DE TINTES PÚRPURA ("FENIX" = "PÚRPURA" EN GRIEGO), LOS ARQUITECTOS DE SALOMÓN, LOS PARENTES DE JEZABEL, LOS ADORADORES DE BAAL Y, EN SU LARGA HISTORIA, COMERCIANTES MARINOS Y COLONIZADORES.

LOS GRIEGOS COPIARON DE LOS FENICIOS IDEAS RELIGIOSAS, TRUCOS PARA CONSTRUIR BARCOS Y, SOBRE TODO, SU ALFABETO. ¡LA CULTURA VOLVIA A GRECIA!

¡ESTO ES TAN FÁCIL QUE PODRÍA APRENDERLO UN NIÑO!

BIEN. ¿HAY POR AQUÍ ALGÚN NIÑO PARA QUE NOS ENSEÑE?

¡SI QUE HABES VIAJADO!

¡VAMOS LA VUELTA A AFRICA!

¡ALFA A OMEGA! EN EL ALFABETO FENICIO LOS NOMBRES DE LAS LETRAS COINCIDIAN CON LAS FORMAS.

letra	nombre	significado	versión griega
∇	ALFA	BIEN	Α
▷	BETA	CASA	Β
∧	GAMA	CAMBIO	Γ

LOS FENICIOS RECIBIAN EL "BENCASU-CAMBIO".

CUANDO LOS GRIEGOS SE APROPIARON DEL ALFABETO, MANTUVIERON LOS NOMBRES DE LAS LETRAS, AUNQUE EN SU IDIOMA NO SIGNIFICABAN NADA.

ÉSTA SE LLAMA "ALFA", ¿SE SABE POR QUÉ...?

¡VALE LA VUELTA, ASÍ NO PA-REDERÁ HN BHEY.

MMM... AQUÍ FALTA ALGO... ¿O?

3. Deletrea, le e pasa a maiúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras. (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

συμφορά _____
 γνωμή _____
 θάλαττα _____
 ψυχή _____
 γραφή _____
 πολίτης _____
 ἀγορά _____

Θ	Ι	Α	Ρ	Ο	Γ	Α	Ι	Π
Ν	Α	Κ	Γ	Γ	Σ	Ε	Ο	Ν
Γ	Ε	Λ	Ρ	Α	Ν	Λ	Α	Γ
Ν	Β	Ο	Α	Γ	Ι	Τ	Ω	Η
Ω	Κ	Α	Φ	Τ	Ν	Θ	Ο	Χ
Μ	Μ	Β	Η	Δ	Τ	Ω	Ε	Υ
Η	Ν	Σ	Ξ	Ν	Ζ	Α	Δ	Ψ
Ν	Ω	Α	Ρ	Ο	Φ	Μ	Υ	Σ

4. Deletrea, le e pasa a minúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

ΘΑΝΑΤΟΣ _____
 ΥΙΟΣ _____
 ΞΕΝΟΣ _____
 ΠΟΤΑΜΟΣ _____
 ΙΠΠΟΣ _____
 ΝΟΥΣ _____
 ΚΥΡΙΟΣ _____

γ	δ	χ	ω	ζ	ν	π	η	α
ε	θ	α	ν	α	τ	ο	ς	θ
ς	ψ	τ	ρ	φ	α	τ	ι	β
ο	δ	ω	μ	υ	β	α	γ	δ
ι	ν	λ	ι	γ	ο	μ	η	ζ
ρ	ς	ο	π	π	ι	ο	σ	ο
υ	ς	μ	υ	ν	τ	ς	ρ	η
κ	λ	η	ζ	ς	ο	ν	ε	ξ

5. Deletrea, le e pasa a maiúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

ΝΟΜΟΣ _____
 ΚΙΝΔΥΝΟΣ _____
 ΗΛΙΟΣ _____
 ΒΙΟΣ _____
 ΝΗΣΟΣ _____
 ΕΡΓΟΝ _____
 ΑΔΕΛΦΟΣ _____

γ	δ	ν	ω	ζ	ν	π	η	ς
ε	ς	ο	φ	λ	ε	δ	α	ο
ς	ψ	γ	ρ	φ	α	τ	ι	ν
ν	δ	ρ	μ	ν	β	α	ν	υ
ο	β	ε	ς	ο	ι	λ	η	δ
μ	ς	ι	π	π	ι	ο	σ	ν
ο	ς	μ	ο	ν	τ	ς	ο	ι
ς	λ	η	ξ	ς	ο	ν	ς	κ

6. (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía) Une cunha frecha cada palabra grega co seu significado correspondente.

θεός	_____	ρίο	_____
κίνδυνος	_____	home	_____
ήλιος	_____	illa	_____
άνθρωπος	_____	mar	_____
άδελφός	_____	intelixencia	_____
νήσος	_____	señor	_____
βίος	_____	morte	_____
νόμος	_____	vida	_____
κύριος	_____	deus	_____
ξένος	_____	mente	_____
νοῦς	_____	perigo	_____
ποταμός	_____	irmán	_____
ίππος	_____	cabalo	_____
θάνατος	_____	estranxeiro	_____
θάλαττα	_____	sol	_____
ψυχή	_____	lei	_____

REGRAS DE TRANSCRICIÓN DO GREGO AO GALEGO E CASTELÁN

Para transcribir unha palabra grega substitúense as letras do alfabeto grego polas do alfabeto latino tendo en conta as seguintes regras:

1. **ά-** (espírito áspero en vocal inicial) > h- Ex: *ὑπό* > hipo- (hipoteca, hipocentro...)
2. **αι** > e. Ex: *παιδαγωγός* > pedagogo
3. **αυ** > au. Ex: *αὐτός* > auto-
4. **γε, γι, γυ** > xe, xi, xi *gal* / ge, gi *cas*. Ex: *ἄγγελος* > ánxel, ángel
5. **ει** > i. Ex.: *εἰρήνη* > Irene (paz)
6. **-ευς** > -eo. Ex: *Ὀδυσσεύς* > Odiseo
7. **ζ** > za, ce... Ex: *ζώος* > zoo- (zoolóxico)
8. **η-, -η-** > e. Ex.: *ἥλιος* > helio-, *δημοκρατία* > democracia
9. **-η** > -a. Ex: *αὐλή* > aula
10. **θ** > t (th noutras linguas). Ex: *θεός* > teo- (teoloxía, teocentrismo...).
*En raras ocasións mantense o sonido [θ] (za, ce...) Ex: *αἰσθητικός* > escético.
(Pódese atopar th en algúns cultismos de pouco uso e noutras linguas)
11. **ίε-, ίω-...** > xe-, xo... *gal.* / ge-, jo-... *cas*. Ex: *ἱερογλυφικός* > xeroglífico, jeroglífico, *Ἰωνία* > Xonia, Jonia
En rexistros moi cultos *ίε-* > hie-. Ex: *ἱερατικός* > hierático
12. **-ι-** entre vogais desaparece *ποιητής* > poeta
13. **κε, κι, κυ** > ce, ci, ci. Ex: *κύκλος* > ciclo
14. **λλ** > l. Ex: *Ἑλλάδα* > Hélade
15. **ξ** > x [ks]. Ex: *ξένος* > xenofobia (*gal. e cas*).
*Nalgún nome propio *ξ* > x (ks) *gal.*, j *cas*. Ex: *Ξενοφῶν* > Xenofonte, Jenofonte.
16. **οι** > e. Ex: *οἶκος* > eco- (ecoloxía, economía...)
17. **-ος** > -o. Ex: *αὐτόνομος* > autónomo
18. **ου** > u. Ex: *μουσα* > musa
19. **-τια, -τιον, -τιος** > -cia, -cio. Ex: *δημοκρατία* > democracia; *Παγκράτιον* > Pancraccio
20. **υ** > i. Ex: *συμφωνία* > sinfonía (y noutras linguas)
21. **χ** > ca, que... (ch noutras linguas). Ex: *χρόνος* > crono- (cronómetro, cronolóxico...)
22. **φ** > f. Ex: *φυσικός* > físico (ph noutras linguas)

9. Cambia de minúsculas a maiúsculas as seguintes palabra gregas e transcríbeseas ó galego

Palabras gregas	Cambio a min./maiús.	Transcripción ó galego	Significado do étimo
ΙΤΑΛΙΑ			
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ			
ΧΡΟΝΟΣ			
ΘΕΩΡΗΜΑ			
ΛΥΡΑ			
ΔΡΑΜΑ			
ΦΑΡΜΑΚΟΝ			
ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ			
ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ			
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ			
ΖΕΥΣ			
ΡΕΥΜΑ			
ΚΡΙΣΙΣ			
ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ			
δεκάλογος			
θεολογία			
ξένος			
φώνημα			
συλλαβή			
παράσιτος			
ύπόθεσις			
χαρακτήρ			
ρυθμός			
κατάλογος			
έπιδημία			
βάρβαρος			
φάντασμα			
ύπνος			
ψευδώνιμος			
δέρμα			
ζήλος			
μουσεϊον			
πνευμονία			
πολιτικός			
οικονομία			
μουσική			
βιβλιοθήκη			
γυμνάσιον			
φιλοσοφία			
βιολογία			
γεωλογία			
γεωγραφία			
ίστορία			
τεχνολογία			
φυσική			
χυμική			
πλαστική			
μαθηματική			

10. Transcribe ao alfabeto grego o seguinte texto, escribindo en minúsculas os tres primeiros párrafos e o resto en maiúsculas. Ten en conta que nos temos algúns fonemas que non existen en grego. Para elo imos utilizar as seguintes grafías:

ñ̃= νι
ll= λι
ch= τσ
x (en toxo)= τζ
nh= ν

Usa axeitadamente os signos de puntuación e procura acentuar todas as palabras e poñer espíritos nas que comecen por vocal. Se unha palabra galaega comeza por h-, debes transcribila con espítu áspero. Ex.: había → ἄβία

"¿Qué hai, Pardal? Espero que este ano poidamos ver por fin a lingua das bolboretas". O mestre agardaba desde había tempo que lle enviaran un microscopio aos da Instrucción pública. Tanto nos falaba de cómo se agrandaban as cousas miúdas é invisibles por aquel aparato que os nenos chegabamos a velas de verdade, como se as súas verbas entusiastas tiveran o efecto de poderosas lentes.

"A lingua da bolboreta é unha trompa enroscada como un resorte de reloxo. Se hai unha flor que a atrae, desenrólaa e métea no cáliz para zugar. Cando levades o dedo humedecido a un tarro de azucre, ¿a que sentides xa o doce na boca como se a xema fora a punta da lingua? Pois así é a lingua da bolboreta".

E entón todos tíñamos envexa das bolboretas. Que marabilla. Ir polo mundo voando, con eses traxes de festa, e parar en flores como tabernas con bocois cheos de xarope.

Eu quería moito a aquel mestre. Ao principio, os meus pais non podían crelo. Quero dicir que non podían entender como eu quería ao meu mestre. Cando era un picariño, a escola era unha ameaza terrible. Unha palabra que cimbraba no aire como unha vara de vimbio.

"¿Xa verás cando vaias á escola!"

Dous dos meus tíos, como moitos outros mozos, emigraran a América por non ir de quintos á guerra de Marrocos. Pois ben, eu tamén soñaba con ir a América só por non ir á escola. De feito, había historias de nenos que fuxían ao monte para evitar aquel suplicio. Aparecían aos dous ou tres días, atecidos e sen fala, como desertores do Barranco do Lobo.

Eu ía para seis anos e chamábanme todos Pardal. Outros nenos da miña idade xa traballaban. Pero o meu pai era xastre e non tiña terras nin gando. Prefería verme lonxe que non enredando no pequeno taller de costura. Así pasaba grande parte do día a correr pola Alameda, e foi Cordeiro, o recolledor de lixo e follas secas, o que me puxo o alcume. "Pareces un pardal".

(do conto "A lingua das bolboretas", en *¿Que me queres, amor?*, de Manuel Rivas. Podes seguir lendo este libro na biblioteca do noso instituto)

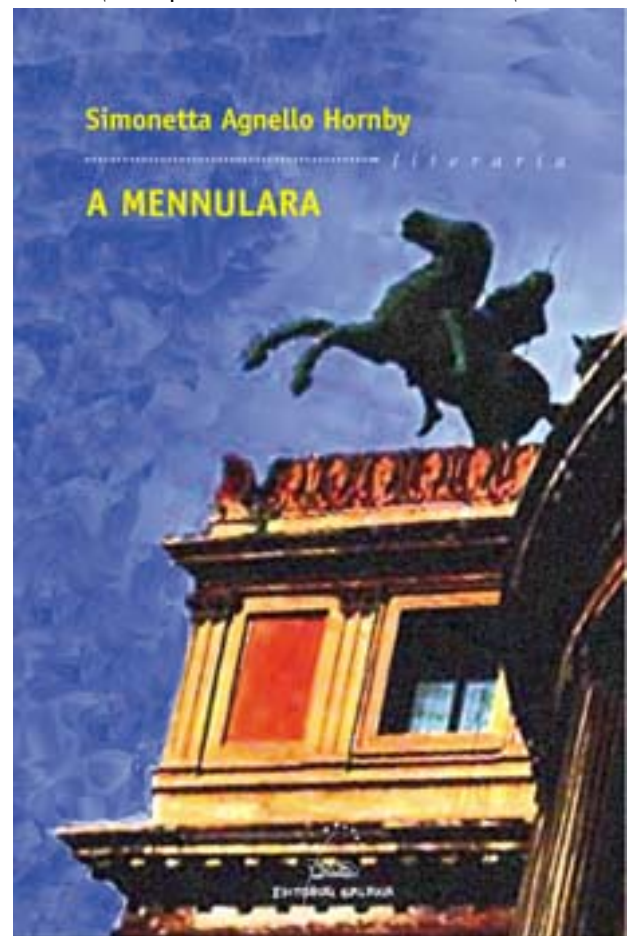
PRÁCTICA DE LECTURA CO ALFABETO GREGO

11. Le o seguinte texto seguindo as normas fonéticas do grego antigo vistas na clase.

Ὁ δοουτῶρ Μενδικὸ σεντίουσε δὲ σούπετο μὴ κάνσο, κόας πέρνας ἐντουμεθίδας ἔ ὄς βράθος φορμιγεάντες. Κεδάρα να μέσμα ποσιθιὸν δουράντε μάις δουν'α ὦρα, κόας μανς δα Μαιννουλάρα κολίιδας ἔντρε ἄς δέλ, ἀκαριθιάνδολιε ὄς δέδος κουν μοβεμένο θικουλάρ ἔ δελικάδο, ἰνθεσάντε. Ἐργεοῦ ἄ μαν δερεῖτα δειτζάνδο ἄ ἐσκέρδα κόα πάλμα προυσάδα σόβρε ἄ σάβα ὄνδε δεσκανσάβαν ταμὲν ἄς μανς αῖνδα τέπεδας δα δεφούντα.

Ἐρα οὖν μομένο σωλέμνε κε κονιεθία βεν ἔ σέμπρε ὁ ἔμοθιονάβα, ὁ δερραδέιρω δεβέρ δουν μέδικο βενθίδο πόλα μόρτε. Θερροούλιε ἄς πάλπεβρας δελικαδαμέντε. Δεσποῖς ἀρραντζοούλιε ἄς μανς ἔντρεκρουθάνδολιε ὄς δέδος, κολοκοούλιας κοῖδαδοσαμέντε σόβρε ὁ ἐστέρνο, ἀμανιοῦ ἄ σάβα ἄτα λιὲ κουβριῶ ὄς ὄμβρεῖρος ἔ φιναλμέντε ἐργεοῦσε πάρα λιὲς κομουνικάρ ἄος Ἀλφαλλίπαι ἄ μώρτε δα Μαιννουλάρα.

Κεδοοῦ κον ἔλες τάντο κόμο φοῖ νεθεσάριο, δεούλιε ἄ Γιάννι Ἀλφαλλίπαι ὁ σόβρε κόα οὔλτιμα βοντάδε δα δεφούντα ἔ βαῖτζοῦ ἀπουραδαμέντε πόλας ἐσκαλεῖρας δο ἐδυφίθιο, κρουθάνδοσε κόας βεθοίνιας κε σουβίαν πάρα δὰρ ὁ πέσαμε. Σεντύρα κε ἀβαφάβα νακέλα κάσα· ἀσὶ κε σαῖοῦ πόλο πορτὰλ, πούτζοσε ἄ καμινιάρ πασεννιαμέντε, ῥεσπιράνδο ἄ πλένω πουλμῶν ὁ αῖρε φρέσκο δα μανιά. Ἀ ῥούα νον μεδία μάις κα οὖν'ας δούθιας δε μέτρος, πέρω σεμελιάβα μάις λόγγα πορ κούλπα δὲ σὲρ ἐστρεῖτα ἔ τσέα δε ῥεκάντος φορμάδος πόλος ἐδυφίθιος δὲ δοοὺς ὄου τρες ἀνδάρες κε κο πάσο δος σέκουλος σε φόραν μουλτιπλικάνδο ἀο τσοοῦ, ἀμορεάνδοσε οὖν σόβρε ὁ ὄούτρο ἔ ἐγγλοβάνδο ἄς κονστρουκθιὸνς ὄριτζιναῖς ἄτα φορμὰρ ποούκο μένος κα δούας μουράλιας κοντοίγουας ἔ ἰρρεγουλάρες, ἰντερρομπίδας οὖνικαμέντε πόρ δοοὺς ἄρκος κε ἄς περφοράβαν κόμα οὖν'α γαλερία ἔ ἄ τραβέσ δας κάλες δυσκορρία ἔ κοβρεγεάβα κόστα ἀβαῖτζω οὖν'α δας μοῖτας σκαλινάτας κε φορμάβαν ἄ πρυνθιπάλ ῥέδε οὖρβὰνα δὲ Ῥοκκακολόμβα, οὖν'α τύπικα βίλα δὲ ἰντεριὸρ ἀφερράδα ἄ ἄβα δο μόντε.

(Podes seguir lendo este libro na biblioteca do noso instituto)

1. Η ΕΥΡΩΠΗ

ή Ευρώπη κόρη έστι. έν τή Φοινίκη οίκεϊ. ή Ευρώπη καλή έστι.

ό Ζεύς θεός έστι. έν τῷ Όλυμπῷ οίκεϊ. ό Ζεύς ίσχυρός θεός έστι.

ή Ευρώπη έγγυς τής θαλάσσης έστι. τήν σφαίραν έχει. σὺν ταῖς φιλαῖς παίζει. ή

Ευρώπη καί αί φιλαί τήν σφαίραν παίζουσιν.

ό Ζεύς έκ τοῦ Όλυμποῦ τήν γῆν βλέπει. ό θεός τήν Ευρώπην βλέπει καί αὐτήν φιλεῖ.

ἀλλά ό Ζεύς θεός έστι καί ή Ευρώπη ἄνθρωπος έστιν.

ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς τὴν γῆν καταβαίνει. ὁ θεὸς εἰς ταῦρον μεταμορφοῖ. ὁ

ταῦρος λευκός ἐστι. ὁ ταῦρος ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ἐστι.

ἡ Εὐρώπη τὸν ταῦρον βλέπει. ὁ ταῦρος καλός ἐστι. ἡ Εὐρώπη πρὸς τὸν ταῦρον βαίνει.

ὁ ταῦρος ἥσυχος μένει. ἡ Εὐρώπη προσβαίνει καὶ ὁ ταῦρος ἥσυχος μένει.

ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τοῦ ταύρου καθίζει. ὁ ταῦρος ταχέως βαίνει. αὐτὸς τρέχει. ὁ ταῦρος πρὸς

τὴν θάλασσαν τρέχει. ὁ ταῦρος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τρέχει. ὁ ταῦρος εἰς τὴν Κρήτην

τρέχει. ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἀρπάζει. ὁ θεὸς τὴν καλὴν κόρην πρὸς τὴν Κρήτην φέρει.

ἐν τῇ Κρήτῃ ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἐρᾷ. ἡ Εὐρώπη εὐτυχής ἐστι. ὁ Ζεὺς εὐτυχής ἐστι.

1. Traducción

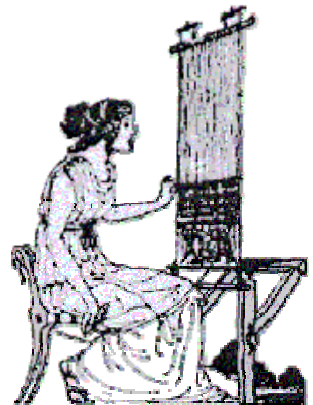
1. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
θεός		
οἶκος > οἰκέω		
θάλασσα		
αυτός, -η, -ό		
φίλος, -η, -ον		
ἄνθρωπος, -ου		
ταῦρος, -ου		
λευκός, -ή, -όν		
καλός, -ή, -όν		

2. Η ΑΡΑΧΝΗ

ἡ μὲν Ἀθηνᾶ θεά ἐστι καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ

οἰκεῖ. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ἡ τῆς σοφίας καὶ τῆς τεχνῆς θεά ἐστι, τοὺς

δὲ σοφοὺς τε καὶ τοὺς ἐργάτας φυλάττει, πολλὰ δ' αὐτοὺς διδάσκει.

ἡ δ' Ἀράχνη ἄνθρωπός ἐστι καὶ ἐν τῇ Λυδία οἰκεῖ. ἡ μὲν Λυδία μεγάλη χωρὰ ἐστίν, ἡ

οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν. ἡ δὲ τῆς Ἀράχνης οἰκία οὐ μεγάλη ἀλλὰ

μικρὰ καὶ καλή ἐστίν. ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ ἡ Ἀράχνη καλοὺς πέπλους τε καὶ καλὰ ἱμάτια

πλέκει.

οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Λυδίᾳ λέγουσιν•

«ὡς καλῶς πλέκεις, ὦ Ἀράχνη, ὡς καλὰ τὰ ἱμάτια σου ἐστίν.»

ἡ δ' Ἀράχνη ἀποκρίνεται•

«χάριν ὑμῖν ἔχω, ὦ φίλοι. καλῶς πλέκω καὶ τὰ ἱμάτια ἃ πλέκω κάλλιστα ἐστίν. ἡ αὐτὴ

Ἀθηνᾶ οὐ πλέκει ὡς ἐγώ.»

ἡ θεὰ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῆς Ἀράχνης ἀκούει καὶ μάλα ὀργίζεται. εἰς τὴν τῆς Ἀράχνης

οἰκίαν Ὀλυμπόθεν καταβαίνει καὶ μέγα βοᾷ

«ὦ σύ, κατάρατε! πῶς τοσοῦτους λόγους λέγεις; τὴν τέχνην σε διδάσκω καὶ οὕτως

ἀδικεῖς; ὡς ἀμαρτάνεις! ἄρα σύ πλέκεις καλῶς; βλέπε τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἐν ᾧ τὰ καλὰ

καὶ τὰ γαθὰ τῶν θεῶν εἰσίν.»

ἡ δ' Ἀράχνη λέγει

«πάνυ γε, καλῶς πλέκω καὶ τὰ ἱμάτια ἃ πλέκω κάλλιστα ἐστί. βλέπε τοῦτο!»

κάλλιστον ἱμάτιον παρέχει ἐν ᾧ τὰ αἰσχροῦ τῶν θεῶν ἐστίν.

ἡ δὲ θεὰ μάλα ὀργίζεται καὶ ἡ δ' Ἀράχνη εἰς ἀράχνην μεταμορφοῖ, ἡ ἄνθρωπος εἰς ζῶον

μεταμορφοῖ.

ἡ δ' Ἀθηνᾶ λέγει

«καλῶς ἴστια πλέκεις καὶ εἰς αἰεὶ.»

NOTAS

χάριν ὑμῖν ἔχω = εὐχαριστῶ (χάριν ac. sg. de χάρις, -ιτος ἢ, ὑμῖν dt. pl. pronome 2ª pers.)

βοᾶ < βοάει (verbo contracto)

Ὀλυμπόθεν = ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

βλέπε= imper. de βλέπω

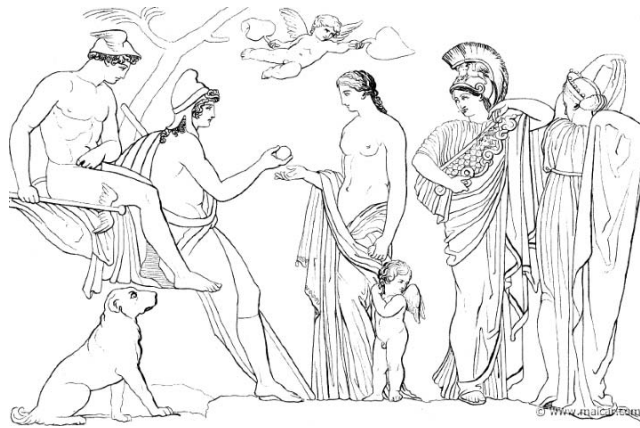
πάνυ γε = μάλλιστα

2. Tradución

2. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
ἄλλος, -η, -ο		
σοφός, -ή, -όν		
μέγας, μεγάλη. μέγα		
μικρός, -ά, -όν		
διδάσκω		
ζῶον, -ου		

3. Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΔΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΣΤΗΣ ΘΕΑΣ

ἐπεὶ ὁ Πηλεΐδης τὴν Θέτιν γαμῆ, πάντες οἱ θεοὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ χαίρουσι. ἡ ἑορτὴ

μεγαλὴ ἐστὶ, πάντες οἱ θεοὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐσθίουσι καὶ τὸ νέκταρ πίνουσι, μακάριοι

εἶσι καὶ γελῶσι

οἱ θεοὶ μακάριοι χορεύουσι· πάντες οἱ θεοὶ χαίρουσι· ἀλλὰ οὐ πάντες

μακάριοι εἶσι, μία θεὰ, ἡ Ἔρις, μακάρια οὐκ ἐστὶν. ἡ Ἔρις ἐν τῇ ἑορτῇ

οὐκ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο ὀργίζεται.

ἡ Ἔρις τὸ χρυσεῖον μῆλον ἐπὶ τὴν τραπέζην κρυπτῶς βάλλει. ἐπὶ δὲ τοῦ μῆλου

γράφεται “τῇ καλλίστῃ” .

ἐπεὶ αἱ θεαὶ τὸ μῆλον ὀρώσιν, ταχέως ἀγωνίζονται, μάλιστα τρεῖς θεαί· ἡ Ἥρα, ἡ

Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ.

ὁ Ζεὺς κελεύει τὸν Ἑρμῆν εἰς Ἴδην πρὸς τὸν Πάριν καταβαίνειν καὶ ἄγειν τὰς θεάς. ἡ

Ἴδη λόφος ἐν τῇ Φρυγίᾳ ἐστίν. ὁ Πάρις ποιμὴν ἐστίν, τὰ ζῶα φυλάττει, καὶ ἐν τοῖς

λόφοις οἰκεῖ.

ὁ Ἑρμῆς εἰς τὸν λόφον πέτεται καὶ τοὺς λόγους τοῦ Διὸς τῷ Πάριδι λέγει·

«ὁ Ζεὺς λέγει· τίς ἐστὶ ἡ καλλίστη θεά;»

αἱ θεαὶ πρὸς Πάριν προσβαίνουσι καὶ τῷ Πάριδι δῶρα ἐπαγγέλλονται·

ἡ μὲν Ἥρα τὴν βασιλείαν πάντων ἐπαγγέλλεται, ἡ δ' Ἀθηνᾶ τὴν νίκην ἐν τῷ πολέμῳ,

ἡ δ' Ἀφροδίτη τὸν γάμον τῆς Ἑλένης, τῆς καλλίστης γυναικὸς ἐν τῷ κόσμῳ.

ὁ Πάρις τὴν Ἀφροδίτην προκρίνει.

ὁ Πάρις τὴν Ἑλένην γινώσκει καὶ μάλα φιλεῖ. ἡ Ἑλένη αὐτὸν φιλεῖ. ὁ Πάρις τὴν

Ἑλένην κατὰ κράτος λαμβάνει καὶ... τοῦτο ἄλλος μῦθος ἐστίν.

NOTAS

γράφεται, ἀγωνίζονται, πέτεται, ἐπαγγέλλονται... presentes de ind. en voz media.

3. Tradución

3. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
πᾶς, πᾶσα, πᾶν		

χρύσειος, -α, -ον		
κρυπτῶς		
γράφω		
ταχέως		
λόγος, -ου		
πόλεμος, -ου		
γάμος, -ου		
γυνή, -αικός ή		
κόσμος, -ου		
κράτος, -εος τὸ		

4. ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΑΘΛΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΣ

Ὁ Ἡρακλῆς τέκνον τοῦ

Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης ἦν·

ἡ Ἥρα τὸν Ἡρακλέα οὐκ

ἐφίλει. ἡ Ἥρα εἰς τὴν

Ἡρακλέα μανίαν ἔφερε καὶ

αὐτὸς ἀπέκτεινε τὰ τέκνα· διὰ τοῦτο τὸ μαντεῖον ἔλεγε· «χρὴ τὸν Ἡρακλέα δώδεκα

ἄθλα τῷ Εὐρυσθεῖ ποιεῖν»

Ἐν τῷ πρώτῳ ἄθλῳ ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα τῆς ὕλης καὶ ἐνέδυνε τὸ αὐτοῦ

δέρμα. ὁ λέων τῆς Νεμείας μάλα ἄγριος ἦν καὶ οἱ ἄνθρωποι φόβον εἶχον· ὁ Ἡρακλῆς

ταῖς χερσὶ τὸν λέοντα ἔπνιγε καὶ ἀπέκτεινε· τὸ τοῦ λέοντος δέρμα ἀπέφερε καὶ ἐνέδυνε.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὸν δράκοντα· ἐπεὶ ἔτεμνε μίαν κεφαλὴν τοῦ

δράκοντος, δύο κεφαλαίά πάλιν αὐτῷ ἐγίγοντο. ἡ Λερναῖα ὕδρα δράκων φαρμακίς

ἦν· ὁ Ἴολαος τὸν Ἡρακλέα ἐβοήθει. ἐπεὶ ὁ Ἡρακλῆς τὴν κεφαλὴν ἔτεμνε, ὁ Ἴολαος

πυρὶ ἔκαψε.

Ἐν τῷ τρίτῳ ἄθλῳ ἔλαβε τὸ ἱερόν ζῶον τῆς Ἀρτέμιδος. ἔλαβε τὴν Κερύνειαν ἔλαφον· ἡ ἔλαφος ταχέως ἔτρεχε· ἀσεβές αὐτὴν ἀποκτείνειν ἦν ὅτι τὸ αἷμα ἱερόν ἦν. ὁ Ἡρακλῆς τάχιστος ἔτρεχε· ἐπεὶ ἡ ἔλαφος ὕδωρ ἔπινε, ὁ ἥρως αὐτὴν ἔλαβε.

Ἐν τῷ τετάρτῳ ἄθλῳ ἔλαβε ἄγριον ζῶον καὶ εἰς τὸν Εὐρυσθέα ἤγε. ἔλαβε τὸν κάπρον τοῦ Ἐρυμάνθου· ὁ κάπρος ἀνθρώπους ἤσθιε καὶ τὴν γῆν διέφθειρε· ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔφερε ἐπὶ τῶν ὤμων πρὸς τὸν Εὐρυσθέα· ὁ Εὐρυσθεὺς φόβον εἶχε καὶ ἐν τῷ χαλκίῳ ἑαυτὸν ἔκρυπτε.

Ἐν τῷ πέμπτῳ ἄθλῳ ἔστρεφε δύο ποταμούς καὶ σταθμούς ἐκάθηρε. ἐκάθηρε τοὺς σταθμούς τοῦ βασιλέως τοῦ Αὐγείου. ὁ βασιλεὺς πολλὰ πρόβατα εἶχε καὶ οὐδεὶς τοὺς σταθμούς ἐκάθηρε· ὁ Ἡρακλῆς δύο ποταμούς, τὸν Ἀλφειὸν καὶ τὸν Πηνειὸν, ἔστρεφε καὶ οἱ ποταμοὶ ἐν μέσῳ τῶν σταθμῶν ἔβαινον.

Μετὰ ταῦτα ἀπέκτεινε ὄρνιθας, ἀπέκτεινε τὰς τοῦ Στυμφαλίδος ὄρνιθας. αἱ ὄρνιθες εἶχον χάλκεια τὰ ῥύγχη, τοὺς ὄνυχας καὶ τὰ πτερά· τὸ κρεὰς ἦσθιον· αἱ κόπροι κακαὶ ἦσαν καὶ τοὺς ἀγροὺς ἔφθειρον· τὰς ὄρνιθας τοῖς βέλεσι ἐτόξευε ἀλλὰ πολλὰ ἦσαν· τὰ κρόταλα ἐφώνει καὶ αἱ ὄρνιθες ἔφευγον.

Ἐν τῷ ἄθλῳ ἐβδόμῳ ἔλαβε τὸν λευκὸν ταῦρον. ὁ ταῦρος τῆς Κρήτης πῦρ ἐκ τῶν ῥινῶν ἔβαλλε καὶ μάλα ἄγριος ἦν· ὁ Ποσειδῶν τὸν ταῦρον τῷ βασιλεῖ Μίνῳ παρέιχε· ὁ ταῦρος ἦν ὁ πατήρ τοῦ Μινωταύρου. ὁ Ἡρακλῆς τὸν ταῦρον ἔφερε πρὸς τὸν Εὐρουσθέα.

Ἐν τῷ ὀγδῶῳ ἄθλῳ ἔλαβε τὰς ἵππους, ἔλαβε τὰς εἴκοσιν ἵππους τοῦ Διομήδους· αἱ ἵπποι ἦσαν ἄγρια καὶ ἀνθρώπους ἦσθιον· ἐπεὶ τὸν Διομήδην ἦσθιον, αἱ ἵπποι ἠσύχαζον καὶ ἡμεραι ἦσαν.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν ζώνην τῆς βασιλείας τῶν ἄλλων. ἔκλεπτε τὴν ζώνην τῆς

Ἴππολυτῆς. ἡ Ἴππολύτη βασιλεία τῶν Ἀμαζόνων ἦν καὶ εἶχε τὴν μαγικὴν ζώνην ἀπὸ

τοῦ Ἄρεος, τοῦ πολέμου θεοῦ. ὁ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἀπέκτεινε καὶ τὴν ζώνην ἔλαβε.

Ἐν τῷ δεκάτῳ ἄθλῳ ἔκλεπτε τὰ πρόβατα τοῦ τρικεφάλου ἀνδρός, ἔκλεπτε τὰ

πρόβατα τοῦ Γηρυόνου· ὁ Γηρυόνης ἦν ἄνθρωπος τῶν τριῶν κεφαλῶν καὶ εἶχε τὸν

κύνα τῶν δυοῖν κεφαλῶν· ὁ Ἡρακλῆς τὸν Γηρυόνην καὶ τὸν κύνα ἀπέκτεινε καὶ τὰ

πρόβατα εἰς τὸν Εὐρυσθέα ἔφερε.

Μετὰ δε τοῦτο, ἔλαβε τὸν φύλακα τοῦ Ἄιδου, ἔλαβε τὸν Κέρβερον. ὁ Κέρβερος ἦν

ἄγριος κύων τῶν τριῶν κεφαλῶν καὶ τὸν Ἄιδην ἐφύλασσε· ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὸν κάτω

κόσμον ἔβαινε καὶ τὸν Κέρβερον τῷ Εὐρυσθεῖ ἤγε· ὁ Εὐρυσθεὺς φόβον εἶχε καὶ ὁ

Ἡρακλῆς τὸν κύνα εἰς Ἄιδου πάλιν ἔφερε.

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἄθλῳ ἔλαβε τὰ χρύσεια μῆλα ἃ πάρειχε τὴν ἀθανασίαν, ἔκλεπτε τὰ

μῆλα τῶν Ἑσπερίδων· ἢ Ἦρα τὸν κῆπον τῶν χρυσεῶν μηλῶν εἶχε· ἐκεῖ ὁ δράκων τῶν

ἑκατὸν κεφαλῶν ἐφύλασσε· ὁ Ἡρακλῆς τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ τὰ μῆλα εἰς τὸν

Εὐρυσθέα ἔφερε.

4. Notas

Ἄλκμηνη, ης ἢ: Alcmena (personaxe mitol.)

Ἡρακλῆς, -ους ὁ: Heracles

Εὐρυσθεύς, -εως ὁ: Euristeo (personaxe mitol.)

ἐγίγνοντο: 3^a pl. *impf. de* γίγνομαι (*dep.*) “nacer”

Λερναῖος, -α, -ον: de Lerna (lagoa e poboación ao norte do Peloponeso)

ἔλαβε: 3^a sg. aor. λαμβάνω (*aor. radical ou 2ª ἔλαβον*)

Κερύνειος, -α, -ον: de Cerinia (lugar de Acaia, norte do Peloponeso)

Ἴόλαος, -ου ὁ: Iolao (sobriño de Heracles)

Ἐρυμάνθος, -ου ὁ: Erimanto (monte de Arcadia, no Peloponeso)

ἐκάθηρε: 3^a sg. aor. *de* καθάιρω “limpar”

Αὐγείας, -ου ὁ: Aúxias (rei de Élide, oeste do Peloponeso)

Ἄλφειός -οὔ, ὁ: Alfeo (río da Élide, que baña Olimpia)

Πηνειός, οὔ ὁ: Peneo (nome de dous ríos, un na Élide e outro en Tesalia)

Στυμφαλῖς, -ιδος ἢ: Estinfalo (Lago ao norte do Peloponeso)

Μίνως, -ωος ὁ: Minos

Διομήδης, -ους ὁ: Diomedes (rei de Tracia)

Ἴππολύτη, -ης ἢ: Hipólita (raíña das Amazonas)

Ἀμαζῶν -όνος, ἢ: Amazona (míticas mulleres guerreiras de Asia)

Γηγυόνης, -ου ὁ: Xerión (xigante mitolóxico de tres cabezas)

Κέρβερος, -ου ὁ: Cerbero (mítico can gardián dos Infernos)

Ἑσπερίς, -ιδος: Hespéride (Deidades do solpor)

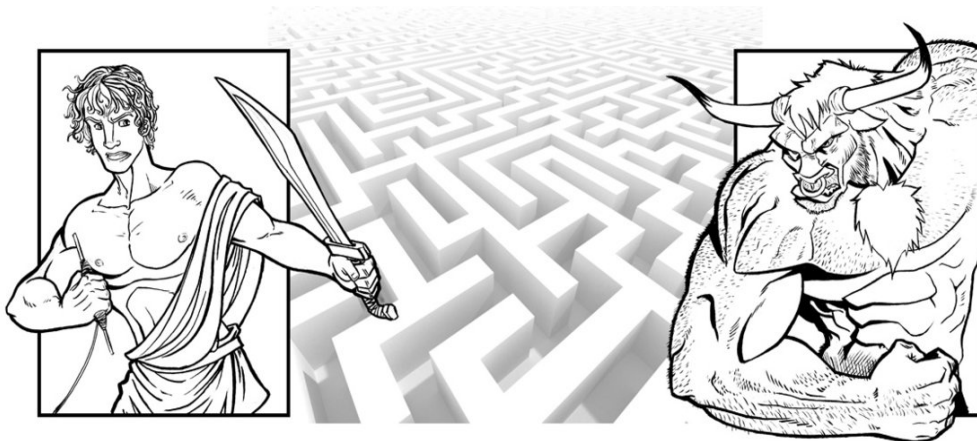
4. Tradución

4. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
ἄθλον, -ου		
μανία, -ας		
μαντεῖον/μαντεία		
δώδεκα		
δέκα		
πρώτος, -η, -ον		
δέρμα, -ατος		
φόβος, -ου		
χείρ, χειρός		
φάρμακον		
πῦρ, πυρός		
αἷμα, -ατος		
ὔδωρ, -ατος		
τέτταρες/τετρα-		
τρεις, τρία		
γῆ, γῆς		
ῶμος, -ου		
πέντε		
ποταμός, -οῦ		
ὄρνις, -ιθος		

κρύπτω		
μέσος, -η, -ον		
ῥίς, ῥινός		
πατήρ, πατρός		
ὀκτώ		
ἵππος, -ου		
ὑπό		
κλέπτω		
κύων, κυνός		

5. Ο ΘΗΣΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

ἡ Κρήτη μεγάλη νῆσος ἐστὶ ἣν ὁ Ποσειδῶν ἐφύλαττε· ὁ Μίνως τῆς Κρήτης ἐβασίλευε

καὶ τὴν Πασιφάην ἐγάμει· ὁ θεὸς καλὸν ταῦρον εἰς τὴν Κρήτην ἔπεμπε ἀλλὰ ὁ

βασιλεὺς τὸν ταῦρον οὐκ ἔθυε τῷ θεῷ· ὁ Μίνως ἕτερον ταῦρον ἔθυε καὶ τὸν ταῦρον

τοῦ Ποσειδῶνος ἔσφωσε· ὁ θεὸς μάλα ὤργισε καὶ τιμωρίαν ἐποίησε· ὁ Ποσειδῶν
μεγάλην ἐπιθυμίαν τοῦ ταύρου τῇ Πασιφάῃ πάρειχε· ἀδύνατον ἦν τὴν βασιλείαν
ἀντέχειν καὶ πολὺ ἔπασχε ἡ Πασιφάη· ἐν τῇ Κρήτῃ ὁ Δαίδαλος ὁ Ἀθηναῖος ᾤκει ὅς
σοφὸς ἀρχιτέκτων ἦν. οὗτος ξυλινὸν ταῦρον ἐποίησε καὶ τῇ Πασιφάῃ ἐβοήθησε· ἐκ
τοῦ ἔρωτος τῆς Πασιφάης ἔφυσε ὁ Μινώταυρος ὅς ταύρου τὴν κεφαλὴν εἶχε, σῶμα δὲ
ἀνδρός.

ὁ Μίνως Δαίδαλον ἐκάλεσεν· ἔπειτα ὁ Δαίδαλος τὴν οἰκίαν ἐποίει. ἡ οἰκία μεγάλη ἦν,
καὶ ἔξοδον οὐκ εἶχε· ὁ γὰρ λαβύρινθος ἦν. ὁ οὖν Μίνως τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ
λαβυρίνθῳ κατέκλεισε.

ὁ βασιλεὺς Μίνως πολέμιος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου
ἀπέκτειναν. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰς Ἀθήνας ἔπεμψε. τότε δὲ ὁ

πόλεμός ἦν. ἐντεῦθεν οὖν ἐχρῆν τοὺς Ἀθηναίους φόρον φερεῖν τῷ Μίνωϊ· ἑπτὰ γὰρ
κούρους καὶ ἑπτὰ κόρας κατὰ ἐνιαυτὸν ἔπεμπον εἰς τὴν Κρήτην.

τότε ὁ κύριος τῶν Ἀθηναίων ὁ Αἰγεὺς ἦν. ὁ υἱὸς ὁ Θησεὺς ἦν. ἐν τῷ τρίτῳ φόρῳ τῷ
Μινωταύρῳ ὁ Θησεὺς εἰς τὴν Κρήτην ἦκε. τὸ πλοῖον μέλανα ἰστία εἶχε, τότε δὲ ὁ
νεανίας εἶπε τῷ κυρίῳ· «ἐν τῷ νόστῳ ἐθέλω μεταφέρειν μέλανα ἰστία ἀντὶ λευκῶν
ἰστίων».

ἡ Ἀριάδνη θυγάτηρ τοῦ Μίνωος ἦν καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ ᾧκει· ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ Μινώταυρος
ἦν. ἐπεὶ ὁ Θησεὺς εἰς Κρήτην ἦκε, ἡ Ἀριάδνη αὐτὸν ἤρα καὶ βοηθεῖν αὐτῷ ἤθελε. τὸ
λίνον καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ παρέσχε. ἐπεὶ εἰς τὸν λαβύρινθον ὁ Θησεὺς εἰσέβη, τὸν
Μινώταυρον τῇ μαχαίρᾳ ἀπέκτεινε καὶ ἐκ τοῦ λαβυρίνθου τῷ λίνῳ ἐξέβη. ὁ Θησεὺς
τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἔλυσεν. ἔπειτα δὲ μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν κούρων καὶ τῶν

κορῶν εἰς Νάξον ἔπλευσεν. ἀλλὰ ὁ Θησεύς ἐν τῇ νήσῳ τὴν κόρην ἔλιπε. τέλος δὲ ὁ

κοῦρος τὰ λευκὰ ἰστία οὐκ ἔμνησε καὶ οὐ μετήνεγκεν. ἔπει ὁ Αἰγεὺς τὸ πλοῖον

ἔβλεψεν, ἀπὸ τῆς ἀκτῆς εἰς τὴν θάλατταν ἑαυτὸν ἔβαλε.

Notas

Κρήτη, -ης ἡ: Creta

Ποσειδῶν, -ῶνος ὁ: Poseidón

Μίνως, -ωος ὁ: Minos

Πασιφάη, -ης ἡ: Pasifae

ἐγάμει < ἐγάμειε (verbo contracto)

ἔσωσε: aor. ind. de σφάζω

ὠργισσε: aor. ind. de ὀργίζω

ἐποίησε: aor. ind. de ποιέω

Δαίδαλος, -ου ὁ: Dédalo

ᾤκει < ᾤκειε (verbo contracto)

ἀδύνατον ἦν τὴν βασιλείαν ἀντέχειν: ο inf. ἀντέχειν é ο sux. da expresión impersonal ἀδύνατον ἦν, τὴν βασιλείαν é ο suxeito do infinitivo, que vai en acusativo.

ἐβοήθησε: aor. ind. de βοηθέω

ἔφυσε: aor. ind. de φύω

Μινώταυρος, -ου ὁ: Minotauro

ἐκάλεσε: aor. ind. de καλέω

ἐποίει < ἐποίειε (verbo contracto)

κατ-έκλεισε: aor. de ind. de κατα-κλείω

ἀπ-εκτειναν: aor. de ind. de ἀπο-κτείνω

εἶπε: ver. εἶπον

Ἀριάδνη, -ης ἡ: Ariadna

ἦρα < ἦραε (verbo contracto)

πάρ-εσχεν: ver. ἔσχον e depois buscar o verbo coa prep. παρ-(α)

εἰς-έβη e ἐξ-έβη: ver. ἔβην e logo buscar cada verbo coas súas prep. εἰς- e ἐξ-/ἐκ-

μετ-ήνεγκεν: ver. ἤνεγκα

ἔβλεψεν: aor. ind. de βλέπω

5. Tradución

5. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
νησος, -ου ή		
φυλάττω/φυλασσω		
βασιλεύς, -εως ό		
ἕτερος, -α, -ον		
ὅμοιος, -α, -ον		
ἕρως, -οτος		
κεφαλή, -ῆς		
σῶμα, -ατος		
άνήρ, άνδρός		

6. Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐν ταῖς Θηβαῖς ἐβασίλευον ὁ Λαῖος καὶ ἡ Ἰοκάστη·

τέκνον μὲν ἔσχον ἀλλὰ ὁ χρησμὸς δεινὸς λόγους

αὐτοῖς εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν

μητέρα γαμεῑ». ὁ Λαῖος φοβούμενος τὸν χρησμόν, πρῶτον τοὺς ποδὰς τοῦ παιδίου τρυπᾶν

ἐκέλευσε ὥστε βαίνειν καλῶς ἀδύνατον αὐτῷ εἶναι· μετὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς λείπειν τὸ παιδίον

ἐν τῷ λόφῳ ἐκέλευσε· τὸ δὲ τέκνον τῷ ποιμένι παρέσχε καὶ ἐκέλευσε τὸ παιδίον ἀποφέρειν

καὶ ἐν τῷ λόφῳ λείπειν.

Ὁ ποιμὴν τὸ παιδίον εἰς τοὺς λόφους ἤνεγκε ἀλλὰ αὐτὸν ἀποκτείνειν οὐκ ἐδύνατο. ἐν τῷ

λόφῳ φίλον τινὰ ἤυρε καὶ τὸ πρόβλημα αὐτῷ εἶπε. ὁ φίλος ἐν τῇ Κορίνθῳ ᾤκει· ἐκεῖ οἱ

βασιλεῖς δυστυχεῖς ἦσαν διότι ἀδύνατον αὐτοῖς τέκνα ἔχειν. ὁ ποιμὴν τὸ παιδίον τῷ φίλῳ

πάρεσχε καὶ οὗτος εἰς τὴν Κόρινθον τὸ παιδίον ἤνεγκε. οἱ βασιλεῖς μάλα ἔχαιρον καὶ τὸ

παιδίον ὥσπερ τέκνον τρέφειν ἐκέλευσαν. Τὸ ὄνομα τῷ παιδίῳ ὁ Οἰδίπους ἦν.

Ἐν τῇ Κορίνθῳ τὸ παιδίον μεγαλύνει ὥσπερ τέκνον τῶν βασιλέων. ἐν τῇ ἑορτῇ ἄνθρωπός τις πολλὰ ἔπινε καὶ ἐμυθεῖτο· ὁ ἄνθρωπος, μέθυσος ὢν, πολεμεῖν ἤθελε καὶ πολλὰ αἰσχρὰ τῷ τέκνῳ τῶν βασιλέων εἶπε· ὁ Οἰδίπους μάλα ὄργισε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἑορτῆς ἐκβάλλειν ἤθελε· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶπε· «σύ οὐκ εἶ τὸ τέκνον τῶν βασιλέων». πάντες ἐν τῇ ἑορτῇ ἐσίγησαν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐκ τῆς ἑορτῆς τάχεως ἐκέβη.

οὐδεὶς τὴν ἀλήθειαν λέγειν ἤθελε· γινώσκειν ἐθέλων ὁ Οἰδίπους πρὸς Δελφοὺς ἔβη. ἐκεῖ τὸν χρησμὸν πάλιν ἤκουσε· “τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ”. δυστυχῆς ὢν ὁ Οἰδίπους πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε· τὸν πατέρα ἀποκτείνειν καὶ τὴν μητέρα γαμεῖν οὐκ ἤθελε.

Ἐν τῇ ὁδῷ ἄνθρωπον ἠύρε· ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὸς ἦν καὶ μέλαν ἰμάτιον ἔφερε. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ Λάιος ἦν ἀλλὰ ὁ Οἰδίπους ἠγνοεῖ· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶδετο καὶ αἰσχρὰ εἶπε· ὁ

Οιδίπους μάλα ὄργισε καὶ αὐτὸν ἔβλαψε· οἱ ἄνθρωποι ἐπολέμησαν καὶ ὁ Οιδίπους τὸν Λάιον ἀπέκτεινε.

Ὁ Οιδίπους εἰς τὰς Θήβας ἦλθε ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ φεύγων, πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε. ἐν ταῖς Θηβαῖς δεῖνον καὶ φανταστικὸν ζῶον ἦν, ἡ

Σφίγξ. ἡ Σφίγξ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικός, στέρνον δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτερὰ ὄρνιθος. ἄνθρωπος

ἦσθιε ἡ Σφίγξ εἰ τὸ αἶνιγμα οὐκ ἔλυον. τὸ αἶνιγμα ἦν· «τί μὲν πρωὶ τεττάρων πόδας, ἔπειτα δὲ μεσημβρία δύο πόδας καὶ νυκτὸς τρεῖς πόδας ἔχει;». ὁ Οιδίπους τὸ αἶνιγμα ἔλυσε καὶ τὸ ζῶον ἀπὸ τοῦ λόφου ἔρριψε καὶ ἀπέθανε.

Ἐν ταῖς Θηβαῖς ὁ δῆμος τὸν Οιδίπου ἔχαιρον καὶ βασιλεὺς ἐγένετο. τὴν Ἰοκάστην ἔγημε καὶ τέτταρα τέκνα ἔσχον.

ἀλλὰ ἡ νόσος πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπέκτεινε καὶ ὁ βασιλεὺς ἄγγελον πρὸς Δέλφους ἔπεμψε.

ὁ χρησμὸς πάλιν εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ». ὁ Οἰδίπους

οὐδὲν κατέλαβε καὶ τὸν μάντιν τὸν Τειρεσίας ἠρώτησε. ὁ Τειρεσίας πρῶτον φόβον ἔχων

οὐδὲν ἔλεγε. ὁ Οἰδίπους πάλιν ἠρώτησε καὶ ὁ μάντις τὴν ἀλήθειαν εἶπε· «σὺ, ὦ βασιλεῦ, τὸν

πατέρα ἀπέκτεινας καὶ τὴν μητέρα ἔγημας. σὺ, ὦ βασιλεῦ, εἶ τὸ αἴτιον τῆς νόσου».

ἡ Ἰοκάστη φόβον ἔχουσα ἑαυτὴν ἀπέκτεινε· ὁ Οἰδίπους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέβαλε καὶ τυφλὸς

ἐγένετο.

6. Notas

Θῆβαι, -ῶν αἰ: Tebas

Λαῖος, -ου ὁ: Laio

Ἰοκάστη, -ης ἡ: Iocasta

Οἰδίπους, -ποδος ὁ: Edipo

Κόρινθος, -ου ἡ: Corinto

Δελφοί, -ῶν οἱ: Delfos

Σφίγξ, -ιγγός ἡ: Esfinxe

ἔγημα: aor. de γαμέω

Τειρεσίας, -ου ὁ: Tiresias

6. Tradución

6. Transcribe as seguintes palabras e di helenismos derivados delas

Termo grego	Transcrición da raíz	Helenismos derivados
δεινός, -ή, -όν		
μητήρ, -τρός		
γαμέω		
πούς, ποδός		
πρόσωπον		
πτερόν		
νύξ, νυκτός		
ὀργίζω, ὀργία		
ὀφθαλμός		
πάλιν		
δήμος		
ἥλιος		
ἀκούω		

7. Ο ΚΑΝΔΑΥΛΗΣ

Ἦν γὰρ Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες

Μυρσίλον ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων,

ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέος.

Οὗτος ὁ Κανδαύλης μάλα ἦρα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἐνόμιζε δὲ αὐτὴν εἶναι γυναῖκα

πολὺ πασῶν καλλίστην.

Ἦν γὰρ ὁ δορύφορος Γύγης ὃν ὁ τύραννος μάλιστα ἐφίλει. πρὸς αὐτὸν πολλάκις τὴν

γυναῖκα εὐλόγησε καὶ ἐνεκωμίασε.

Πότε ὁ τύραννος νομίζων τὸν δορύφορον αὐτῷ μὴ πιστεύειν, ιδέαν ἔσχε· δεῖ τὸν Γύγην

βλέπειν τὴν γυναῖκα γυμνήν. Χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ (χρῆν γὰρ Κανδαύλη γενέσθαι

κακῶς) ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην τοιάδε· "Γύγη, οὐ γὰρ δοκῶ σε πείθεσθαι μοι λέγοντι

περὶ τοῦ εἶδους τῆς γυναικός (ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποις ὄντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν), δεῖ σε ἐκείνην βλέπειν γυμνήν."

Ὁ δ' εἶπε "δέσποτα, τίνα λέγεις λόγον μανικόν, κελεύων με δέσποιναν τὴν ἐμὴν βλέπειν γυμνήν ; ἡ γυνὴ ἐκδύει τὴν αἰδῶ ἅμα χιτῶνι ἐκδυομένῳ. Πάλαι δὲ τὰ καλὰ οἱ ἀνθρώποι ἠῦρον, δεῖ μανθάνειν ἐκ τῶν καλῶν· ἐν τοῖς καλοῖς ἔν τὸδε ἐστί, σκοπεῖν τινὰ τὰ ἑαυτοῦ. Ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλίστην, καὶ σου δέομαι μὴ γίγνεσθαι ἄνομος." Ὁ μὲν δὴ λέγων τοιαῦτα ἀπεμάχετο, φοβούμενος κακόν τι ἐξ αὐτῶν.

Ὁ δ' εἶπε. "θάρσει, Γύγη, καὶ μὴ φόβει μήτε ἐμέ, ὅς πειρώμενος σοι λέγω λόγον τόνδε, μήτε γυναῖκα τὴν ἐμὴν, ἣ οὐδὲν γινώσκει. διάνοιαν ἔχω ὥστε κρυφῆ βλέπειν μὴ ὁρώμενος. Ἐγὼ γάρ σε εἰς τὸ οἶκημα ἐν ᾧ κοιμώμεθα ὄπισθε τῆς ἀνοιγομένης θύρας

κρύπτω. μετὰ δ' ἐμὲ εἰσελθόντα βαίνει καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἐμὴ εἰς κοίτην. ἔστι δὲ ἐγγυὺς τῆς
εἰσόδου θρόνος· ἐπὶ τοῦτον τῶν ἱματίων κατὰ ἓν ἕκαστον ἐκδυοῦσα βάλλει, καὶ καθ'
ἡσυχίαν πολλὴν ἔξεστι βλέπειν. Ἐπεὶ δὲ ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου βαίνει ἐπὶ τὴν κλίνην
κατὰ νώτου αὐτῆς, ἔξεστι σοὶ ἐκβαίνειν ὥστε ἀδύνατόν σε ὄραν βαίνοντα."

Ὁ μὲν δὴ ὡς οὐκ ἐδύνατο φεύγειν, ἦν ἐτοιμὸς· ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκει ὥρα τῆς
κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγην εἰς τὸ οἶκημα. καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα παρῆν καὶ ἡ γυνή.
τὴν γυναῖκα εἰσελθοῦσαν δὲ καὶ ἐκδυοῦσαν τὰ ἱμάτια ἔβλεψε ὁ Γύγης. ὡς δὲ κατὰ
νώτου ἡ γυνὴ ἔβην εἰς τὴν κοίτην, ἐκέβη ἔξω, καὶ ἡ γυνὴ εἶδε αὐτὸν ἐκβαίνοντα. ἀλλὰ
ἡ γυνὴ νομίζουσα τί ποιεῖν οὔτε ἀνέβωσε αἰσχουοῦσα οὔτε ἔδοξε μαθεῖν, ἐν νοῶ
ἔχουσα τί λέγειν πρὸς τὸν Κανδαύλεα. παρὰ γὰρ τοῖς Λυδοῖς, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις βαρβάροις καὶ ἄνδρα βλέπειν γυμνόν εἰς αἰσχύνην μεγάλην φέρει.

Ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐγένετο, ἡ γυνὴ ἐκάλει τὸν Γύγα. ὁ δὲ οὐδὲν δοκῶν αὐτὴν τῶν πραγμάτων γινγνώσκειν ἦλθε καλούμενος· ἐπεὶ δὲ ὁ Γύγης ἦλθε, ἔλεγε ἡ γυνὴ τάδε·

"νῦν, Γύγη, ἔχεις δύο ὁδοὺς, δεῖ σε κρῖνειν τί ποιεῖν. ἢ γὰρ τὸν Κανδαύλην ἀποκτείνε καὶ ἐμέ τε καὶ τὴν βασιλείαν ἔχε τὴν Λυδῶν, ἢ αὐτόν σε ἀποθνήσκειν δεῖ, ὅτι εἶδες ὁ ἀδύνατον σοι βλέπειν. κρῖνε δὴ!"

Ὁ δὲ Γύγης ἐπειρώτα δὴ λέγων τάδε. "ἐπεὶ με ἀναγκάζεις δεσπότην τὸν ἐμὸν ἀποκτείνειν οὐκ ἐθέλοντα, λέγε μοι πῶς καὶ πότε ἐπιχείρειν αὐτῷ." ἡ δὲ ἔφη "ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν τόπου ἡ ὁρμὴ ἐστι ὅθεν καὶ ἐκεῖνος ἐμέ ἐπεδέξατο γυμνήν, ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἐστι."

Νυκτὸς γενομένης εἶπετο τῇ γυναικί εἰς τὴν κοίτην, καὶ αὐτὸν ἐκείνη, ἐγχειρίδιον

παρεχοῦσα, κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύραν. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέκτεινε τὸν

Κανδαύλην τε καὶ ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλείαν ὁ Γύγης.

7. Notas

Κανδαύλης, -ου ὁ: Candaules (rei de Lidia)

Σάρδιες, -ιων /Σάρδεις, -εων: Sardes (capital de Lidia)

Ἀλκαίος, -ου ὁ: Alceo (Nome de numerosos personaxes históricos e mitolóxicos)

Γύγης, -ου ὁ: Xixes (servidor de Candaules)

Λυδός, ἡ, ὄν: lidio/a

ἐπ-εδέξατο: 3^a sg. aor. ind. med. de ἐπι-δείκνυμι: mostrar

7. Tradución

PEQUENO VOCABULARIO

GREGO CLÁSICO- GALEGO

A

ἀγαθός, -ή, -όν: bo, valente
ἄγαλμα, -ατος τὸ: estatua, adorno
Ἀγαμέμνων, -ονος ὁ: Agamenón
ἀγγέλλω: anunciar
ἄγγελος, -ου ὁ: mensaxeiro || anxos
ἄγιος, -α, -ον: sagrado, santo
Ἀγλαΐη, -ης ἡ: Aglae (unha das tres Gracias)
ἀγνοέω: ignorar, non saber
ἀγωνίζομαι: combater, competir
ἀγορά, -ᾶς ἡ: praza pública, ágora
ἀγοράζω: mercar
ἀγορεύω: falar na asemblea, falar en público
ἄγριος, -α, -ον: salvaxe, rústico
ἀγρός, -ου ὁ: campo
ἀγρότης, -ου ὁ: labrego, campesiño
ἄγω: levar || F. aor ἤγαγον
ἀγών, -ῶνος ὁ: competición, certame, loita
ἄδελφός, -οῦ ὁ: irmán
ἀδελφή, -ῆς ἡ: irmá
ἀδικέω : ser inxusto, agraviar, cometer un delito
ἀδικία, -ας ἡ: inxustiza
ἄδικος, -ον: inxusto/a
ἀδίκως: (*adv.*) inxustamente
ἄ-δύνατος, -ον: imposible
ἄδω: cantar
ἀεὶ: (*adv.*) sempre
ἀετός, -οῦ ὁ: aguiá
ἀηδών, -ονος ὁ: reiseñor
ἀήρ, ἀερός ἡ, ὁ: aire
ἀθανασία, -ας ἡ: inmortalidade
ἀθάνατος, -ον: inmortal
Ἀθηνᾶ, -ᾶς ἡ: Atenea
Ἀθήναζε: (*adv.*) cara Atenas
Ἀθῆναι, -ῶν αἰ: Atenas
Ἀθηναῖος, -α, -ον: ateniense
ἀθλητής, -οῦ ὁ: atleta
ἄθλον, -ου τὸ: loita, premio, proba
ἀθρόος, -ον: reunido, xunto
ἀθυμέω, -ῶ: estar triste
Αἰγεύς, -έως ὁ: Exeo (rei mítico de Atenas que deu nome a un mar)
Αἰγύπτιος, -α, -ον: exipcio
Αἴγυπτος, -ου ἡ: Exipto
Αἵδης, -ου ὁ: Hades

αἰδώς, -οος>-οῦς ἡ: vergoña, pudor || F. *ac.*
sg. αἰδῶ
αἰεὶ: *ver* ἀεὶ
αἶμα, -ματος τὸ: sangue
αἰνίγμα, -ατος τὸ: enigma
αἶξ, αἰγός ἡ: cabra
Αἰολίς, -ίδος ἡ: Eolia ou Eólide (rexión grega de Asia Menor)
αἰρέω: coller
αἶρω: levantar
αἰσθάνομαι: decatarse, percibir, observar
αἰσχρός, -α, -ον: feo, vergonzoso
αἰσχύνη, -ης ἡ: vergoña
αἰσχύνω: avergoñarse
αἰτία, -ας ἡ: causa, culpa
αἰτιατική, -ῆς ἡ: acusativo
αἰτίον, -ου τὸ: culpa, causa
αἰτίος, -α, -ον: responsable, culpable
ἀκούω: oír, escoitar (algo en *ac*, de alguén en *xt.*)
Ἀκροπόλις, -εως ἡ: Acrópole
ἄκρος, -α, -ον: alto, extremo
ἄκτις, ἴνος ἡ: raio (do sol)
ἀλγέω: sentir dor, padecer
ἄλγος, -ους τὸ: dor
ἄλεκτρις, -ίδος: galiña, pita
ἄλεκτρύων, -ονος *e*
ἀλέκτωρ, -ορος ὁ: galo
Ἀλεξάνδρεια, -ας ἡ: Alexandría (nome de varias cidades gregas fundadas por Alexandre Magno, a máis famosa en Exipto)
Ἀλέξανδρος, -ου ὁ: Alexandre (Magno, rei macedonio e conquistador do s. III a. C.)
ἀλήθεια, -ας ἡ: verdade
ἀληθής, -ές: verdadeiro
ἀλιεία, ἄς ἡ: pesca
ἀλιεύς, -εως ὁ: pescador
ἀλιεύω: pescar
ἄλλά: (*conx. adversativa*) pero, senón que
ἄλλᾶς, -ᾶντος ὁ: salchicha
ἄλλαντοπώλης, -ου ὁ: vendedor de salchichas.
ἄλλος, -η, -ο: outro || οἱ ἄλλοι: os demais
ἄλς, ἄλός ὁ: sal || ἡ ἄλς: mar
Ἀλφειός, -ου ὁ: Alfeo (río grego que baña Olimpia)

ἄλωπηξ, -εκός ἤ: raposa
 ἄμαθής, -ες: ignorante
 ἄμαρτάνω: engañarse, equivocarse, pecar
 ἄμβροσσία, -ας ἤ: ambrosía (manjar dos
 deuses, que lles daba inmortalidade)
 ἄμείνων, -ον: *comp. de ἀγαθός*
 ἀμφί: (*prep.*) respecto a (con ac.), acerca de
 (con xt.) arredor de (con dat.)
 ἄμπελος, -ου ἤ: viña, vide
 ἀνά: (*prep.*) por, cara arriba, durante (con
 ac.) || sobre, en (con dat.)
 ἀνα-βαίνω: subir, embarcar
 ἀνα-βάλλω: levantar, coller
 ἀνα-βοάω, -ῶ: berrar
 ἀνα-γιγνώσκω: ler
 ἀναγκάζω: obrigar
 ἀναγκαῖος, -α, -ον: necesaria
 ἀνάγκη, -ης ἤ: necesidade, forza || ἀνάγκη
 (ἔστιν) + *inf.* é necesario...
 ἀναγλυφός, -ον: esculpido, en relevo
 ἀνα-λαμβάνω: (aor. 2º ἀν-έλαβον) coller,
 tomar
 ἀναξ, -ακτος ὁ: soberano
 Ἀνατολή, -ης ἤ: Anatolia (rexión de Asia
 Menor, actual Turquía)
 ἀνδρεῖος, -α, -ον: valente, masculino
 ἄνεμος, -ο ὁ: vento
 ἀνήρ, ἀνδρός ὁ: home, varón
 ἄνθος, -ους τὸ: flor
 ἀνθρώπειος, -α, -ον: humano/a
 ἀνθρώπινος, -η, -ον: humano/a
 ἄνθρωπος, -ου ὁ: home, persoa
 ἀνοίγω: abrir
 ἄ-νομος, -ον: ilegal, malvado, criminal
 ἀντί: (*prep.*) en lugar de (con xt.)
 ἄνω: (*adv.*) arriba
 Ἀξειός, -οῦ ὁ: Axio (río grego, que flúe por
 Macedonia)
 ἄξιος, -α, -ον: digno (de + xt.)
 ἀξίω: ser digno, merecente (de + xt.)
 ἀοιδός, -ου ὁ: edo, cantor, poeta
 ἅπας, ἅπασα, ἅπαν: todo
 ἀπέθανον aor. 2º de ἀπο-θνήσκω
 ἄπ-εἰμι (*inf.* ἀπ-εἶναι): estar ausente
 ἄπ-εἰμι (*inf.* ἀπ-εἶναι): marchar
 ἄπιστος, -ον: non fiable, desconfiado/a
 ἀπό: (*prep.*) de, dende (con xt.)
 ἀπο-βαίνω: saír, partir, desembarcar

ἀπόγονος, -ον: descendente
 ἀπο-δίδωμι: devolver, pagar
 ἀπο-θνήσκω: morrer || F. ἀπέθανον aor. 2º
 ἀποικία, ἄς ἤ: colonia (lugar no estranxeiro
 no que se establecían gregos)
 ἀπο-κτείνω: matar || F. ἀπ-έκτεινα aor. 2º
 ἀπο-κρίνω: separar, elixir || *med.* ἀπο-
 κρίνομαι: responder
 ἀπολογία, -ας ἤ: apoloxía, defensa
 ἀπο-μάχομαι: rexeitar, resisitir, terminar un
 combate.
 ἀπορία, -ας ἤ: necesidade, pobreza,
 dificultade, problema
 ἀπο-λύω: soltar, ceibar
 ἀπο-στέλλω: enviar
 ἀπο-τίθημι: depositar, gardar
 Ἀπόλλων, -ωνος ὁ: Apolo
 Ἀπολλώνιος, -ου ὁ: Apolonio
 ἄπτερος, -ον: sen ás, áptero/a
 ἄρα: (*part.*) así pois, entón
 ἄρα: (*part. interrog.*) acaso...? acaso non...?,
reforzada ἄρα καὶ
 Ἀραβία, -ας ἤ: Arabia
 ἀράχνη, -ης ἤ: araña
 ἄργυρος, -ου ὁ: prata
 ἀρετή, -ῆς ἤ: virtude, valor
 Ἄρης, -εως/-εος ὁ: Ares (*mitol.*)
 ἀριστερά, -ᾶς ἤ: man esquerda
 Ἀριστοτέλης, -ους ὁ: Aristóteles (filósofo, s.
 IV a. C.)
 ἄρθρον, -ου τὸ: articulación, artigo
 ἄρνιον, -ου τὸ: año
 ἀρσενικός, -ή, -όν: masculino
 Ἄρτεμις, -ιδος ἤ: Artemisa
 ἀρχαῖος, -α, -ον: antigo, vello, ancián || τὸ
 ἀρχαῖον *subs.* capital || τὸ ἀρχαῖον
adv. antigamente
 ἀρχή, -ης ἤ: principio, poder
 ἄρχω: comezar, mandar, ser o primeiro (*con*
xt.)
 ἄρχων, -οντος ὁ: arconte, gobernante
 Ἀσία, -ας ἤ: Asia
 ἀσέβεια, -άς: impiedade
 ἀσεβής, -ές: impío, sacrílego
 ἀσθενής, -ές: débil, enfermo
 ἀσκέω: adestrar, exercitar
 ἄσκησις, -εως ἤ: exercicio

Ἀσπασία, -ας ἡ: Aspasia (muller de Pericles, s. V a. C.)

ἄσπίς, -ίδος ἡ: escudo

ἄσπῆρ, -ἔρος ὁ: astro, estrela

ἄστρον, -ου τὸ: astro, estrela

ἄστρονόμος, -ου ὁ ἡ: αστρονόμο/a

ἄστυ, -εως τὸ: cidade, fortaleza

ἀσφάλεια, -ας ἡ: seguridade

Ἀττική, -ῆς ἡ: Ἄtica (rexión de Grecia)

Ἀττικός, -ῆ, -όν: ático

ἀτυχής, ἔς: desafortunado

ἀτυχία, -ας ἡ: desgracia, mala sorte

αὐτίκα: (*adv.*) de contado, inmediatamente

αὐτός, -ή, -ον: (*pron.*) el, ela || (*adx.*) mesmo

ἀφ-ικνέομαι: (*dep.*) chegar

ἄφοβος, -ον: sin medo

Ἀφροδίτη, -ης ἡ: Afrodita

Ἀχιλλεύς, -έως ὁ: Aquiles

B

βαδίζω: camiñar, andar

βάθρον, -ου τὸ: base, pedestal

βαίνω: ir || **F.** ἔβην *aor.* 2°

βάλλω: botar, lanzar || **F.** ἔβαλον *aor.* 2°

βαρβαρίζω: falar ou comportarse coma un bárbaro

βάρβαρος, -ον: estranxeiro, bárbaro, non civilizado.

βαρύς, -εῖα, -ύ: pesado, grave

βασίλεια, -ας ἡ: reina. princesa

βασιλεία, -ας ἡ: reino, realeza, monarquía

βασιλείος, -α, -ον: real, rexio || *subst.* τὸ βασιλείον, τὰ βασίλεια: palacio real, corte.

βασιλεύς, -εως ὁ: rei

βασιλεύω: reinar

βάτραχος, -ου ὁ: ra

βέλος, -ους τὸ: dardo, arma que se lanza

βελτίων, -ον: *compart. de ἀγαθός*

βιβλίον, -ου τὸ: libro

βίος, -ου ὁ: vida

βλέπω: ver

βλέφαρον, ου τὸ: pálpebra

βοάω, -ῶ: berrar, gritar

βοηθέω: prestar axuda

Βοιωτία, -ας ἡ: Beocia (rexión de Grecia)

Βοιώτιος, -α, -ον: beocio

βοτάνη, -ης ἡ: planta, herba

βουλεύω: decidir, deliberar

βουλή, -ῆς ἡ: decisión, consello

βούλομαι: querer (*con inf.*)

βουνός, -ου ὁ: montaña

βοῦς, βοός ὁ ἡ: boi (*subst. irreg.*)

βραδύς, -εῖα, -ύ: lento

βραχύς, -εῖα, -ύ: corto, breve

βρέφος, -ου ὁ: bebé, naipele

βρῶμα, -ατος τὸ: comida, alimento

βυθός, -ου ὁ: profundidade, fondo do mar

βωμός, -ου ὁ: altar

Γ

Γαλατία, -ας ἡ: Galia (Francia)

γαμέω: casar || **F.** γαμέω, -ῶ *fut.*, ἔγημα *aor.*)

γάμος, -ου ὁ: matrimonio, unión

γὰρ: pois (*conx. explicativa que nunca vai en primeiro lugar na frase*)

γένεσις, -εως ἡ: orixe, nacemento, xénese

γενική, -ῆς ἡ: xenitivo

γένος, -ους τὸ: xénero, raza, liñaxe

γέρων, -οντος ὁ: vello

γεωργέω: labrar a terra, cultivar

γεωργία, -ας ἡ: agricultura, cultivo da terra

γεωργικός, -ῆ, -όν: agrícola, agrario

γεωργός: labrego

γεωργέω, -ῶ: labrar, traballar a terra

γῆ, -ῆς ἡ: terra

γίγας, -αντος ὁ: xigante

γίγνομαι: ser, chegar a ser, nacer, ocorrer || **F.** ἐγενόμην *aor.* 2°

γινώσκω: coñecer || **F.** ἔγνων *aor.* 2°

γλυκύς, -εῖα, -ύ: doce

γλυπτής, -οῦ ὁ: escultor

γλύπτω: esculpir

γλῶσσα, -ης ἡ: lingua

γλῶττα, -ης ἡ: *ver* γλῶσσα

γνωμή, -ῆς ἡ: coñecemento

γονεύς, -εως ὁ: pai

γονή, -ῆς ἡ: xeración, orixe, nacemento, fillo

γράμμα, -ατος τὸ: letra, carta

γραμματεῖον, -ου τὸ: taboíña para escribir

γραμματεὺς, -εως ὁ: escriba, letrado

γραμματική, -ῆς ἡ: gramática
γραφή, -ῆς ἡ: escritura, escrito, debuxo
γράφω: escribir
γρύψ, γρυπός ό: grifo (animal mitolóxico)
γυμνάζω: adestrarse, exercitarse
γυμνάσιον, -ου τό: ximnasio
γυμνός, -ή, -όν: nu, espido
γυναικωνίτις, -ιδος ἡ: xineceo (habitación das mulleres)
γυνή, -αικός ἡ: muller
γωνία, -ας ἡ: ángulo, esquina

Δ

δακρύω: chorar
δάκτυλος, -ου ό: dedo
Δαρειός. -ου ό: Darío (rei persa)
δέ: *part. ver* μέν... δέ
δέω: estar necesitado necesitar || δεῖ: *vb⁹ impers.* é necesario (con infinitivo) || V.
MEDIA δέομαι necesitar, requirir, pedir suplicar.
δεινός, -ή, -όν: terrible
δείπνον, -ου τό: cea
δέκα: (*num. card.*) dez
δέκατος, -η, -ον: décimo/a
δελφίς, -ῖνος ό: golfiño
Δελφοί, -ῶν οἱ: Delfos (cidade grega)
δένδρον, -ου τό: árbore
δεξιά, -ᾶς ἡ: man dereita
δέομαι: suplicar (*a alguén, en xt.*)
δέρμα, -ατος τό: pel
δέσποινα, -ης ἡ: señora, ama
δεσπότης, -ου ό: señor amo
δεύτερος, -η, -ον: segundo, seguinte || *adv.*
δεύτερον en segundo lugar, outra vez
δή: (*part.*) χα || precisamente || pois, por conseguinte.
Δῆλος, -ου ἡ: Delos (illa grega)
Δημήτηρ, -τροός ἡ: Deméter (*mitol.*)
δημοκρατία, -ας ἡ: democracia
δῆμος, -ου ό: pobo
διά-λεγω: elixir || *med.* δια-λέγομαι:
dialogar
διάλεκτος, -ου ἡ: idioma, dialecto, conversa
διάλογος, -ου ό: diálogo
διάνοια, -ας ἡ: pensamento, idea, plan

διαφορός, -ον: diferente
δια-φθείρω: destruír, matar
διδάσκαλος, -ου ό: mestre, instrutor
διδάσκω: ensinar (*con dous ac.: ensinar algo en ac. a alguén en ac.*)
δι-ημερεύω: pasar o día
δίκαιος, -α, -ον: xusto/a
δικαιοσύνη, -ης ἡ: xustiza
δίκαιως: (*adv.*) xustamente, con xustiza
δικαστής, οὔ ό: xuíz
δική, -ης ἡ: xustiza
Διόνυσος, -ου ό: Dioniso (*mitol.*)
διότι: (*conx.*): porque
διπλός, -α, -ον: dobre
δίζ: (*adv.*) dúas veces
δίσκος, -ου ό: disco
διώκω: perseguir
δοκέω, -ῶ: crer || δοκεῖ (*impers.*) parece, parece ben (*a alguén, con dat.*)
δόξα, -ης ἡ: fama, opinión, gloria
δόρυ, -ατος τό: lanza, hasta, obxecto de madeira
δορύφορος, -ου ό: lanceiro, gardián, satélite
δοτική, -ῆς ἡ: dativo
δούλη, -ης ἡ: serva, escrava
δοῦλος, -οὔ ό: escravo
δράκων, -οντος ό: serpe, dragón
δύναμαι: poder, ser quen, ter forza
δύναμις, -εως ἡ: forza
δύο, δυοίν: (*num. card.*) dous, dúas
Δύση, -ης ἡ: Oeste, Occidente
δυσκολία, -ας ἡ: dificultade, malhumor
δύσκολος, -ον: difícil, desagradable
δυσμενής, -εσ: hostil, inimigo
δυστυχής, -ές: desgraciado
δύω: *ver* δύο
δώδεκα: (*num. card.*) doce
Δωρικός, -ή, -όν: dórico (relacionado coa etnia doria, dialecto, estilo artístico)

Ε

ἐαυτόν, -ήν, -ό: (*pron. reflex.*) a si mesmo/a
ἔβαλον: *aor. 2⁹ de* βάλλω
ἔβδόμος, ἡ, -όν: sétimo
ἐγγύς: (*adv.*) cerca

ἐγενόμην: *aor. 2º de γίγνομαι*
 ἐγκωμιάζω: eloxiar, encomiar || **F.** *aor.*
 ἐνεκωμίασα
 ἐγχειρίδιον, -ου τὸ: puñal, daga
 ἐγώ, ἐμέ...: (*pronom. pers.*) eu
 ἐγωγε: (*pronom., ἐγὼ reforzado*) eu pola miña
 parte
 ἔθανον: *aor. 2º de θνήσκω (ἀπο- θνήσκω)*
 ἐθέλω: querer
 ἔθνος, -ους τὸ: raza
 εἰ: (*conx. cond.*) se
 εἶδον: *aor. 2º ὄράω*
 εἶδος, -ους τὸ: vista, visión, fermosura
 εἶδωλον, ὄν τὸ: imaxe, ídolo
 εἰκών, -όνος ἡ: imaxe, icona
 εἶμι: ser, estar, existir, haber
 εἵκοσι(ν): (*num. card.*) vinte
 εἶπον: *aor. 2º de λέγω*
 εἰρήνη, -ης ἡ: paz
 εἰς: (*prep.*) a, cara a (*con ac.*), ata || εἰς αἰεὶ: ata
 sempre.
 εἷς, μία, ἓν: (*num. card.*) un
 εἰς-βαίνω: entrar
 εἰς-έρχομαι: entrar
 εἴσοδος, -ου ἡ: entrada
 ἐκ, ἐξ: (*prep.*) por, de, dende (*con xt.*)
 ἕκαστος, -η, -ον: (*adx. e pron.*) cada un
 ἑκάτερος, , -α, -ον: (*adx. e pron.*) cada un dos
 dous
 ἑκατόν: (*num. card.*) cen
 ἐκ-βαίνω: saír
 ἐκ-βάλλω: lanzar, expulsar
 ἐκ-δύω: espir, desnudar
 ἐκεῖ: (*adv.*) alí
 ἐκεῖνος, -η, -ον: (*demost.*) aquel
 ἐκκλησία, -ας ἡ : asamblea, asamblea de
 tódolos cidadáns atenienses
 ἐκ-τρέπω: apartar
 ἐκ-τρέφω: alimentar
 ἔλαβον: *aor. 2º de λαμβάνω*
 ἐλαία, -ας ἡ: oliveira, oliva
 ἔλαιον, -ου τὸ: aceite de olivas
 ἐλαιών, -ονος ὁ: oliveiral
 ἐλαύνω: guiar
 ἔλαφος, -ου ἡ, ὁ: corza, cervo/a
 ἐλέφας, -αντος ὁ: marfil, elefante
 ἐλευθερία, -ας ἡ: liberdade
 ἐλεύθερος, -α, -ον: libre

ἐλευθερόω, -ῶ: liberar
 ἔλιπον: *aor. 2º de λείπω*
 Ἑλένη, -ης ἡ: Helena (n. propio fem.)
 Ἑλλάς, -άδος ἡ: Grecia
 Ἑλλην, -ηνος ὁ, ἡ, τὸ: grego, heleno
 ἐλληνίζω: falar en grego, helenizar
 ἐλληνικός, -ή, -όν: grego, helénico
 ἐλληνιστί: en grego, ao xeito grego
 ἐλπίζω: esperar, ter esperanza
 ἐλπίς, -ίδος ἡ: esperanza
 ἔμαθον: *aor. 2º de μανθάνω*
 ἐμός, -ή, -ον: meu, miña
 ἐμπόριον, -ου τὸ: emporio, mercado, centro
 comercial || Ἐμπόριον, -ου τὸ:
 Emporion (colonia grega en Iberia,
 actual Empúries)
 ἐμπροσθεν: (*adv.*) diante
 ἐμ-πυρεύω: poñer ao lume, inflamar
 ἐν: (*prep.*) en (*con dat.*)
 ἔν: *v.* εἷς
 ἔνδεκα: (*num. card.*) once
 ἔνδον: (*adv.*) dentro
 ἐν-δύω: vestir
 ἐνικός, -ή, -όν: singular
 ἐννέα: (*num. card.*) nove
 ἐνταῦθα: (*adv.*) alí, aquí || ἐντόν
 ἐξ: *ver* ἐκ
 ἕξ: (*num. card.*) seis
 ἔξεστι: é posible, *forma impers. de ἔξ-εἰμι*
 ἔξ-έρχομαι: (*dep., aor. 2º ἔξ-ήλθον*) saír
 ἔξοδος, -ου ἡ: saída
 ἔξω: (*adv.*) fóra
 ἐπ-αγγέλλω: anunciar, ordenar
 ἔπαθον: *aor. 2º de πάσχω*
 ἐπεὶ: (*conx.*) despois que, posto que
 ἐπ-ερρωτάω: preguntar
 ἔπεσον: *aor. 2º de πίπτω*
 ἐπί: (*prep.*) cara a, contra (*con ac.*) || sobre, en
 (*con xt.*) || sobre, preto de (*dat.*)
 ἐπίθετον, -ου τὸ: adxectivo
 ἔπιον: *aor. 2º de πίνω*
 ἐπι-πέμπω: enviar
 ἐπιστολή, -ῆς ἡ: carta
 ἐπι-τάσσω/τάττω: ordenar, colocar
 ἐπιφανής, -ες: ilustre, distinguido
 ἐπι-χειρέω, -ῶ: emprender, intentar
 ἐπιχείρησις, -εως ἡ: ataque, empresa
 ἔπομαι: seguir || **F.** *impf.* εἰπόμεν

ἔπος, -ους τὸ: palabra, narración
 ἑπτὰ: (num. card.) sete
 ἐράω, -ῶ: estar namorado (de + xt.)
 ἐργάτης, -ου ὁ: traballador, labrego
 ἔργον, -ου τὸ: traballo, obra
 ἔρις, -δος ἡ: disputa, discordia
 Ἐριχθόνιος, -ου ὁ: Erictonio (rei lendario de Atenas)
 Ἑρμῆς, -οῦ ὁ: Hermes (mitol.)
 ἔρριψα: aor. de ῥίπτω
 ἔρχομαι: ir || F. ἦλθον aor. 2°
 ἐρυθρός, -ά, -όν: vermello
 ἔρως, -ωτος τὸ: amor, paixón
 ἐρωτάω: preguntar
 ἐρώτημα, -ατος τὸ: pregunta, cuestión
 ἐρωτηματικός, -ή, -όν: interrogativo
 ἐσθίω: comer
 ἔσω: (adv.) dentro
 ἔτερος, -α, -ον: outro
 ἔτι: (adv.) aínda
 ἐτοιμος, -η, -ον: preparado/a, decidido/a
 ἔτος, -ους τὸ: ano
 εὖ: (adv.) ben
 Εὐβοία, -ας ἡ: Eubea (illa grega)
 εὐγενής, -ες: nobre
 εὐδαιμονία, -ας ἡ: felicidade
 εὐδαίμων, -ον: feliz, próspero
 εὕδω: durmir
 εὐλόγῶ: eloxiar, falar ben (de +a ac.) ||
 F. aor. εὐλόγησα
 εὐπρεπής, -ες: apropiado, conveniente
 εὐρίσκω: atopar || F. ἠῦρον aor 2°, εὕρηκα, ἠῦρηκα perf.
 Εὐρώπη, -ης ἡ: Europa (mitol.)
 εὐσέβεια, -ας ἡ: respecto, piedade
 εὐτυχής, -ες: afortunado
 Εὐφροσύνη, -ης ἡ: Eufrosine (unha das tres Gracias)
 ἔφαγον: aor. 2° de τρώγω
 ἔφυγον: aor. 2° de φεύγω
 ἐχθρός, -ά, -όν: inimigo, odioso
 ἔχω: ter || Con adv. e sen C. D. estar: πῶς ἔχεις; como estás? || part. ἔχων, ἔχοῦσα... con C. D. pódese traducir por con

Z

Ζάκυνθος, -ου ἡ: Zákintos (illa do Mar Xonio)
 ζάω: vivir
 Ζεύς, Διός ὁ: Zeus
 ζῆλος, -ους τὸ/ ζῆλος, -ου ὁ: celo, envexa
 ζηλόω, -ῶ: envexar, ter celos, admirar
 ζημιόω, -ῶ: danar, prexudicar
 ζυζηγία, ἄς ἡ: conxugación
 ζωή, -ῆς ἡ: vida
 ζώνη, -ης ἡ: cinto, axustador || franxa
 ζῶον, -ου τὸ: animal, ser vivo
 ζῶος, -ον: vivo/a

H

ἡ: art. fem. ver ὁ, ἡ, τὸ
 ἦ: rel. fem. ver ὅς, ἥ, ὅ
 ἦ: conx. disx. ou || adv. en 2° termo da comparación que || interrog. acaso?
 ἦ: (adv.) verdadeiramente
 ἦγαγον: aor. de ἄγω
 ἡγεμονεύω: ser guía
 ἡγεμονία, -ας ἡ: hexemonía, dirección, primacía
 ἡγεμών, -ονος ὁ: xefe, guía
 ἡγέομαι, -οῦμαι: (dep.) guiar
 ἡδονή, -ῆς ἡ: pracer
 ἦκω: chegar
 ἥλιος, -ου ὁ: sol
 ἦλθον: aor 2° de ἔρχομαι
 ἡμεῖς, ἡμᾶς...:(pronom, pers.) nós
 ἡμέρα, -ας ἡ δία
 ἦμερος, -α, -ον: manso/a, domesticado/a
 ἡμέτερος, -α, -ον: noso
 ἡμι- (prefixo) medio, semi-
 ἦπειρος, -ου ἡ: continente, terra firme
 Ἥρα, -ας ἡ: Hera (mitol.)
 ἦρεμος, -η, -ον: tranquilo, quedo
 ἦρως, -ωος ὁ: heroe
 ἦσσω, -ον: (comp.) menor, inferior || ἦσσον (adv.) menos
 ἡσυχάζω: estar tranquilo
 ἡσυχία, -ας ἡ: calma
 ἦττων ver ἦσσω

ἠΰρον *aor. de* εὐρίσκω
Ἥφαιστος, -ου ὁ: Hefesto (*mitol.*)
ἦχος, -ου ὁ: ruído, son

Θ

θάλαμος, -ου ὁ: habitación, casa, tálamo,
leito conxugal

θάλασσα, -ης ἡ: mar

θαλάσσιος, -α, -ον: mariño

θάλαττα, -ης ἡ: *ver* θάλασσα

Θάλεια, -ας ἡ: Talia (unha das tres Gracias)

θάραω, θάρσεω, -ω: ter valor

θάνατος, -ου ὁ: morte

Θάσος, -ου ἡ: Tasos (illa grega)

θεά, -ᾶς ἡ: deusa

θέα, -ας ἡ: mirada, vista, espectáculo

θέατρον, -ου τὸ: teatro

θεός, -ου ὁ, ἡ: deus

θεραπεία, -ας ἡ: cura, coidado

θεραπεύω: coidar, curar

θερμαίνω: quentar

θερμός, -η, -ον: quente

Θεσσαλία, -ας ἡ: Tesalia (rexión de Grecia)

Θεσσαλός, -η, -όν: tesalio

Θῆβαι, -ῶν αἰ: Tebas (cidade grega)

θηλυκός, -ή, --όν: feminino

θήρ, θηρός ὁ: fera, animal salvaxe

θηρευτής, -οῦ ὁ: cazador

θηρεύω: cazar

θηρίον, -ου τὸ: fera, animal salvaxe

Θησεύς, -εως ὁ: Teseo

θνητός, -ή, -όν: mortal

Θράκη, -ης ἡ: Tracia (rexión ao norte de
Grecia)

θρόνος, -ου ὁ: asento, poltrona, trono

θυγατήρ, -τρὸς ἡ: filla

θυμός, -ου ὁ: ánimo, corazón

θύρα, -ας ἡ: porta

θύω: sacrificar

I

ιατρεύω: ser médico, curar

ιατρός, -οῦ ὁ: médico

Ἰβηρία, -ας ἡ: Iberia

Ἴδη, -ης ἡ: Ida (monte de Grecia)

ιδέα, -ας ἡ: idea, forma, aparencia

ἰδοῦ: (*imp. de* εἶδω) velaí

ἰδρύω: instalar, construír

ἱερεία, -ας ἡ: sacerdotisa

ἱερεὺς, -εως ὁ: sacerdote

ἱερόν, -ου τὸ: templo, ofrenda, culto,
sacrificio

ἱερός, -ά, -ον: sagrado

Ἰθάκη, -ης ἡ: Ítaca

Ἰθακίσιος, -α, -ον: itacense, de Ítaca

Ἰλισσός, -οῦ ὁ: Iliso (río que flúe por Atenas)

ἰκόμην: *aor 2ª de* ἰκνέομαι

ἱμάτιον, -ου τὸ: manto, vestido, pano

ἱματιοπώλης, -ου ὁ: vendedor de tecidos

ἶνα: (*conx.*) para que

Ἰνδία, -ας ἡ: India

Ἰόνιος, -α, -ον: xonio

ἵππεύς, εως ὁ: cabaleiro, xinete

ἵππεύω: montar a caballo, ser xinete

ἵππος, -ου ὁ ἡ: caballo, egua

ἴσος, -η, -ον: igual

ἴστημι: poñer, levantar, estar en pe

ἰσχυρός, -ά, -όν: forte

ἰσχύω: ser forte

Ἰταλία, -ας ἡ: Italia

ἰχθύς, -ύος ὁ: peixe

Ἴώ, -οῦς ἡ: Ἴο (*mitol.*)

Ἰωνία, -ας ἡ: Xonia (rexión grega de Asia
Menor)

Ἰωνικός, -ή, -όν: xónico

K

καθ': *apócope de* κατά

καθίζω: sentar

καθαίρω: limpar, purificar || **F.** *aor.* ἐκάθηρα

καί: (*conx.*) e || (*adv.*) tamén, ἀλλά καὶ...
senón tamén(*adv.*) καὶ... καὶ... tanto
como

κακός, -ή, -όν: malo || *adv.* κακῶς mal

καλέω: chamar, citar, invocar

Καλλιόπη, -ης ἡ: Calíope (musa da poesía
épica)

κάλλιστος, -η, -ον: *superl. irreg. de* καλός

καλός, καλή, -όν: bo, hermoso || *adv.* καλῶς
ben
καμήλος, -ου ό: camelo
κάπρος, -ου ό: xabarin
καρδιά, -ας ή: corazón
καρκίνος, -ου ό: cangrexo
καρχαρία, -ου ό: quenlla, tiburón
Κασσάνδρα, -ας ή: Casandra (*mitol.*)
κατά: (*prep.*) cara abaixo, cara a, segundo (*con
ac.*) || contra (*con xt.*)
κατα-βαίνω: baixar
κατα-βάλλω: botar abaixo, derribar
κατα-κρύπτω: esconder
κατα-λαμβάνω: comprender
κατα-νόω: comprender
κατάρατος, -ον: maldito/-a
κατα-σκευάζω: establecer, organizar,
dispoñer
κάτω: (*adv.*) abaixo || οί κάτω os habitantes
dos infernos
κελεύω: ordenar, mandar
κεῖμαι: xacer, estar tendido, estar morto, estar
κενταύρος, -ου ό: centauro (*mitol.*)
κεφαλάιον, -ου τὸ: principio, capítulo
κεφαλαῖος, -α, -ον: principal, capital,
maiúscula
κεφαλή, -ῆς ή: cabeza
Κεφαλληνία, -ας ή: Cefalonia (illa do Mar
Χόνικο)
κῆπος, -ου ό: xardín, horto
κιθάρα, -ας ή: cítara, arpa pequena
κιθαριστής, -οῦ ό: citarista
κιθαρίζω: tocar a cítara
κίνδυνος, -ου ό: perigo
κίνημα, -ματος τὸ = κίνησις, -εως ή
κίνησις, -εως ή: movemento
Κίρκη, -ῆς ή: Circe (*mitol.*)
κλέπτω: roubar
κλητική, -ῆς ή: vocativo
κλίσις, -εως ή: declinación
κλώθω: fiar, facer fío
Κνωσσός, -οῦ ό: Knossos (capital de Creta)
κοιμάω, -ῶ: durmir
κοινός, -ή, -όν: común
κοίτη, -ῆς ή *e* κοιτός, -ου ό: cama, leito
nupcial || *en pl.* relacións sexuais
κολάζω: conter, castigar
κολυμβάω: nadar

κόμιζω; coidar
κόπτω: cortar
κόρη, -ῆς ή: rapaza, filla
Κορίνθιος, -α, -ον: corintio
Κόρινθος, -ου ή: Corinto (cidade grega)
Κόρκυρα, -ας ή: Cércira (actual illa de Corfú)
κόσμος, -ου ό: mundo, orde, adorno
κούρος, -ου ό: rapaz, mozo
κράνος, -ους τὸ: casco, helmo
κράτος, -ους τὸ: poder
κρήνη, -ῆς ή: fonte
Κρήτη, -ῆς ή: Creta (illa grega)
κρίνω: xulgar, separar, distinguir, escoller
κρίσις, -εως ή: xuízo, decisión, elección,
resultado, crise
Κρόνος, -ου ό: Cronos (*mitol.*)
Κροίσος, -ου ό: Creso (rei de Lidia, en Asia
Menor)
κροκόδειλος, -ου ό: crocodilo
κρούω: golpear, ferir
κρύπτω: ocultar, agochar
κρυπτός, -ή, -όν: agochado, escondido,
secreto
κρυφή: (*adv.*) ás agochadas, en secreto.
κτάομαι, -ῶμαι: (*dep.*) adquirir
κτλ.: etc. (*abrev.* καὶ τὰ λοιπὰ "e o demais")
κυβερνάω, -ῶ: dirixir, conducir...(un barco),
gobernar
κυβερνήτης, -ου ό: piloto (dunha nave),
comandante
Κυκλάδες, -ων αἱ: Cícladas (Illas gregas)
κύκλος, -ου ό: círculo
κύκνος, -ου ό: cisne
κυνός *xt. de* κύων
Κύπρος, -ου ή: Chipre (illa grega)
Κυρήνη, ῆς ή: Cirene (colonia grega en Libia)
κύων, κυνός ό ή: can, cadela

Λ

λαλέω, -ῶ: falar, charlar
λαλιά, -άς ή: fala, charla, discurso
λαμβάνω: coller, tomar, acoller || **F.** ἔλαβον
aor. 2°
λανθάνω: ocultarse || *med.* esquecer(se)
λατρεία, -ας ή: adoración, culto relixioso
λατρεύω: servir (a alguén + dt.), adorar

Λεαίνα, -ης ή: leoa
 λέγω: decir, falar
 λείπω: abandonar, deixar || F. ἔλιπον *aor.* 2^ο
 Λέσβος, -ου ή: Lesbos (illa grega)
 λευκός, -ή, -όν: branco/a, brillante
 λέων, -οντος ό: león
 Λήμνος, -ου ή: Lemnos (illa grega)
 Λιβύη, -ης ή: Libia
 λίθος, -ου ό, ή: pedra
 λιμὴν, -ένος ό: porto
 λίμνη, -ης ή: lagoa
 λιμός, -οῦ ό: fame
 λόγος, -ου ό: palabra, razón, discurso
 λοιμός, -ου ό: peste, epidemia
 λοιπός, -ή, -όν: restante
 λούω: lavar
 λόφος, -ου ό: outeiro, monte
 Λυδία, -ας ή: Lidia (rexión de Asia Menor)
 λύκος, -ου ό: lobo
 λύπη, -ης ή: dor, mágoa
 λύρα, -ας ή: lira, arpa
 λύσις, -εως ή: liberación, disolución
 λύω: soltar, liberar

M

μαγεία, -ας ή: maxia, bruxería
 μαγειρεύω: cocinar
 μάγισσα, -ης ή: feiticeira, bruxa
 μάγος, -ου ό: feiticeiro, bruxo
 μάθημα, -ατος τὸ: coñecemento, ciencia, lección, unidade
 μαθητής, -ου ό: discípulo, alumno
 μακάριος, -α, -ον: feliz
 Μακεδών, -ονος ό, ή: macedonio
 Μακεδωνία, -ας ή: Macedonia (rexión de Grecia)
 μακρός, -ά, -όν: longo, grande
 μάλα: (*adv.*) moito
 μάλιστα: (*adv. superl.*) moito, o máis posible, *en interrog.* precisamente, *con num.* aproximadamente
 μάλλον: (*adv.*) máis, μάλλον ... ἢ máis ... que
 μανία, -ας ή: tolemia
 μανικός, -ή, -όν: tolo/a
 μανθάνω: aprender || F. ἔμαθον *aor.* 2^ο

μαντεία, -ας ή/ μαντεῖον, -ου τὸ: oráculo, adiviñación, profecía, don da adiviñación
 μάντις, -εως ό/ ή: adiviño/a
 Μασσαλία, -ας: Masalia (colonia grega na Galia, actual Marsella)
 μάστιξ, -ιγος ή: látigo
 μαχή, -ης ή: combate
 μάχομαι: combater, loitar
 μέγας, μεγάλη, μέγα: grande (*adx. irregular en sg. O plural é regular coa raíz μεγαλ-*. M-2^a, F-1^a, N-2^a)
 Μέδουσα, -ης ή: Medusa (*mitol.*)
 μέλας, -αινα, -αν : negro, escuro
 μέλι, -ιτος τὸ: mel
 μέλισσα, -ης ή: abella
 μὲν... δὲ... Part. correl., ás veces μὲν elídese. || Lit. "por unha banda... por outra", *na maior parte dos casos non se traduce* || *conx. cop.* "e", "pero" || *co artigo e sen subst.* ό μὲν... ό δὲ: un... outro
 Μένανδρος, -ου ό: Menandro (comediógrafo s. IV a.C.)
 μέρος, -ους τὸ: parte
 μεσημβρία, -ας ή: mediodía
 Μεσόγειον, -ου τὸ: Mediterráneo
 μεσόγειος, -ον: mediterráneo (*adx.*)
 μέσος, -η, -ον: medio, no/do medio
 μετά: (*prep.*) despois de, detrás de (con ac.) || con (con xt.)
 μετα-βάλλω: cambiar
 μέταλλον -ου τὸ: mina
 μετα-μορφώω, -ῶ: transformar
 μετα-πέμπω: mandar, facer vir
 μετ-έχω: participar (en..., de... + xt.)
 μέτοικος, -ον: forasteiro/a, emigrante, meteco/a
 μέτρον, -ου τὸ: medida, instrumento
 Μηδικός, -ή, -όν: médico (de Media, Persia), persa
 μῆλον, -ου τὸ: mazá
 μήτηρ, -τρός ή: nai
 μικρός, -ά, -ον: pequeno
 μιμέομαι, -οῦμαι: (*dep.*) imitar
 Μινώταυρος, -ου ό : Minotauro (*mitol.*)
 μισέω: odiar

Μνημοσύνη, -ης ή: Mnemosine (“A Memoria”, nai das musas)
 μόνος, -η, -ον: so, único || μόνον (*adv.*) só, soamente
 μουσα, -ης ή: musa
 μουσικός, -ή, -όν: das musas, musical || ή μουσική a música
 μῦθος, -ου ό: mito, fábula, relato, palabra
 μυθολογικός, -ή, -όν: mitolóxico
 μυῖα, -ας ή: mosca
 Μύκονος, -ου ή: Miconos (illa grega)
 Μυτιλήνη, -ης ή: Mitilene (capital de Lesbos)

N

ναί: (*adv.*) si
 Νάξιος, -α, -ον: naxio
 Νάξος, -ου ή: Naxos (illa grega)
 ναός, -οῦ ό: templo
 ναῦς, νεώς ή: (*subst. irreg.*) nave
 νεανίας, -ου ό: mozo, xove
 νεκρός, -οῦ ό: morto
 νέος, -α, -ον: novo
 Νέστος, -ου ό: Nesto (ríο grego que flúe por Tracia)
 νῆσος, -ου ή: illa
 νικάω, νικέω, -ῶ: vencer
 νίκη, -ης ή: vitoria
 νομάς, -αδος ό ή: nómade
 νομίζω: crer, considerar; *con dous ac.* (νομίζει τὸν Ἑρωτα θεόν considera ao Amor coma un deus)
 νόμος, -ου ό: lei
 νομός, -οῦ ό: territorio, provincia, campo
 νόσος, -ου ή: enfermidade
 νοῦς, νοῦ ό: mente
 νύμφη, -ης ή: noiva, moza, ninfa
 νῦν: (*adv.*) agora
 νύξ, νυκτός ή: noite

Ξ

Ξενία, -ας ή: hospitalidade
 ξένος, -η, -ον: estranxeiro
 ξίφος, -ους τὸ: espada
 ξύλον, -ου τὸ: madeira

O

ό, ή, τὸ: (*art.*) o, a...
 ὄγδοος, -η, -ον: octavo/a
 ὄδε, ἦδε, τόδε: (*demost.*) este
 ὀδός, -οῦ ή: camiño
 ὀδούς, -οντος ό: dente
 ὄθεν: (*adv.*) onde, de onde
 οἰκέω, -ῶ: habitar, vivir
 οἰκουμένη, -ης ή: a terra habitada, a Hélade, o universo (*part.* de οἰκέω)
 οἰκία, -ας ή: casa
 οἶκημα, -ατος τὸ: casa, edificio
 οἶκος, -ου ό: casa
 οἰμώζω: laiarse
 οἶνος, -ου ό: viño
 ὀκτώ: (*num. card.*) oito
 ὀλιγαρχία, -ας ή: oligarquía
 ὀλίγος, -η, -ον: pouco
 ὄλος, -η, -ον: todo
 Ὀλυμπία, -ας ή: Olimpia (cidade grega)
 Ὀλύμπιος, -α/-ος, -ον: Olímpico
 Ὀλυμπόθεν: (*adv.*) dende o Olimpo
 Ὀλυμπος, -ου ό: Olimpo (monte)
 Ὅμηρος, -ου ό: Homero (poeta s. VIII a. C.)
 ὅμοιος, -α, -ον: semellante
 ὁμολογέω: estar de acordo, recoñecer
 ὄνειρος, -ου ό: soño
 ὄνομα, -ατος τὸ: nome
 ὀνομάζω: nomear
 ὀνομαστική, -ῆ ή: nominativo
 ὄνυμα, -ατος τὸ: *ver* ὄνομα
 ὀξύς, -εία, ύ: agudo, ácido, cortante
 ὀπισθε: (*adv.*) detrás, por detrás
 ὀράω: ver || **F.** *aor.* 2ª εἶδον
 ὀργίζω: enfadarse, irritarse
 ὀρθός, -η, -ον: recto, correcto, dereito
 ὀρμή, -ῆς ή: aslato, ataque
 ὄρνις, -ιθος ό ή: ave, paxaro
 ὄρος, -ους τὸ: monte
 ὀροφή, -ῆς ή/ ὄροφος, -ου ό: cuberta, teito
 ὄς, ή, ὄ: (*pronom. rel.*) que, o cal, quen
 ὅσος, -η, -ον: (*pron. correl.con τόσος*) canto... tanto || **ADV.** ὅσον, ὅσα canto, como
 ὅστις, ήτις, ὅ,τι: (*rel= ὄς, ή, ὄ + τις, τι*) calquera que, quen, o/a que
 ὅτε: (*conx.*) cando
 ὅ,τι: *ver* ὅστις

ὅτι: (*conx.*) porque, que (or. C.D. e sux.)
 ὀπλίτης, -ου ὅ: hoplita (soldado de infantería pesada)
 οὐ, οὐκ, οὐχ: (*adv. neg*) non
 οὐδαμῶς: (*adv.*) xamais, de ningún modo
 οὐδέ: (*conx.*) nin
 οὐδεῖς, -μία, -έν: (*pron. indef. só en sing*)
 ningún, ningúen, nada
 οὐδέτερος, -α, -ον: neutro
 οὖν: (*part.*) en efecto
 οὐπω: (*adv.*) aínda non
 οὐρά, -ᾶς ἤ: cola, rabo
 οὐρανός, -οῦ ὅ: ceo | Οὐρανός, -ου ὅ: Urano
 (*mitol.*)
 οὖς, ὠτός τὸ: oído, orella
 οὔτε: (*conx.*) nin
 οὔτος, αὐτή, τοῦτο: (*demost.*) ese, este
 οὔτω(ς): (*adv.*) así, deste xeito
 ὀφθαλμός, -οῦ ὅ: ollo
 ὄφις, -εως τὸ: serpe

Π

πάθος, -ους τὸ: dor, παῖχόν, sufrimento
 παιδεύω: educar
 παιδίον, -ου τὸ: neno (dimin. de παῖς)
 παίζω: xogar, tocar un instrumento,
 divertirse, cazar
 παῖς, παιδός ὁ ἤ . neno, fillo
 πάλαι: (*adv.*) dende hai tempo
 παλαιός, -ά, -όν: antigo/a
 πάλιν: (*adv.*) cara atrás, de novo
 Πανδώρα, -ας ἤ: Pandora (*mitol.*)
 πάππος, -ου ὅ: avó
 πατρίς, -ίδος ἤ: patria
 παρὰ: (*prep.*) ao longo de, xunto (con ac. e xt.)
 || xunto, en cas de (dat.)
 παράδειγμα, -ατος τὸ: exemplo, modelo
 παρα-πλέω: navegar costeando
 παρα-σκευάζω: preparar
 πάρδαλις, -εως ἤ: leopardo
 παρ-εἶμι: estar presente
 παρ-έχω: presentar, mostrar
 πάρθενος, -ου ἤ: virxe, doncela, moza
 Παρθενών, -ῶνος ὅ: Partenón (*lit.* "o templo das virxes")

Παρνασσός, -ου ὅ: Parnaso (monte de Grecia en Delfos)
 πάροδος, -ου ἤ: camiño, paso
 παροιμία, -ας ἤ: refrán, dito
 Πάριος, -α, -ον: pario
 Πάρος, -ου ἤ: Paros (illa grega)
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν: todo
 πάσχω: sufrir
 πατήρ, -τρος ὅ: pai
 πατρίς, -ίδος ἤ: patria
 παχύς, -εῖα, -ύ: grosso, espeso
 πεδίον, -ου τὸ: chaira
 πεζός, -ή, -όν: que vai a pé, soldado de infantería, peón
 πείθω: convencer,, persuadir || V. MED.
 deixarse persuadir, facer caso, obedecer (a + dt.)
 πειράω, πειρέω, -ῶ: intentar, probar
 πέλαγος, -ους τὸ: mar, alta mar
 Πέλλα, -ης ἤ: Pela (cidade grega)
 Πελοπόννησιος, -α, -ον: peloponesio
 Πέλοπόννησος, -ου ἤ: Peloponeso (rexión de Grecia)
 πέμπω: enviar
 πένης, -ητος ὅ: pobre
 πενία, -ας ἤ: pobreza
 πέντε: (*num. card.*) cinco
 πέπλος, -ου ὅ: peplo, vestido de muller
 πειράω, πειρέω -ῶ: intentar, intentar seducir, tentar.
 πέριδιξ, -ικος ἤ: perdiz
 περὶ (*prep.*) acerca de, arredor de
 περι-έχω: rodear
 Περικλῆς, -οῦς ὅ: Pericles
 Πέρσης, -ου ὅ: persa
 Περσίς, -ίδος ἤ: Persia
 Περσεφόνη, -ης ἤ: Perséfone (*mitol.*)
 πέτομαι: voar
 πέτρα, -ας ἤ: pedra
 Πήγασος, -ου ὅ: Pegaso (*mitol.*)
 Πηνελόπη, -ης ἤ: Penélope (*mitol.*)
 πήχυς, -εως ὅ: codo (parte do corpo e medida)
 πίθηκος, -ου ὅ: mono, simio
 πίνω: beber
 πίπτω: caer || F. ἔπεσον aor. 2°
 πιστεύω: confiar, crer
 πίστις, -εως ἤ: confianza, fidelidade

πλανητής, -ου ό: *adx.mas.* errante || planeta
 πλέκω: tecer
 πλήθος, -ους τὸ: número, cantidade
 πληθυντικός, -ή, -όν: plural
 πλὴν: (*adv.*) excepto, salvo || *prep. de xt.* fóra de, excepto
 πλήρης, -ες: cheo de (*con xt.*)
 πληρώω: encher, cubrir
 πλησίος, -α, -ον: próximo, veciño || **ADV.**
 πλησίον cerca
 πλοῖον, -ου τὸ: barco, navío
 πλούσιος, -α, -ον: rico
 πλοῦτος, -ου ό: riqueza
 πνεῦμα, -ατος τὸ: espírito, soplo, respiración
 πνεύμων, -ονος ό: pulmón
 πνίγω: afogar, estragular
 ποδήρης, -ες: que cae até os pés
 ποιέω, -ῶ: facer, converter en
 ποίημα, -ατος τὸ: poema, creación, obra
 ποιητής, -οῦ ό: poeta, creador
 ποιήτρια, -ας ή: poeta, poetisa
 ποῖος, -α, -ον: (*pron. interrog.*) quen?
 πολεμέω: loitar
 πολέμιος, -α, -ον: inimigo
 πολεμιστής, -οῦ ό: guerreiro, combatente
 πόλεμος, -ου ό: guerra
 πολιτεία, -ας ή: réxime político, forma de goberno
 πολίτης, -ου ό: cidadán
 πολίτις, -ιδος ή: cidadá
 πόλις, -εως ή: cidade, estado
 πολιτικός, -ή, -ον: sociable, político
 πολλάκις: (*adv.*) moitas veces
 πολὺς, πολλή, πολὺ: moito, numeroso (*adx. irregular en sg. O plural é regular coa raíz πολλ-.* M-2^a, F-1^a, N-2^a)
 πονέω: sufrir, traballar
 πονηρός, -ά, -όν: malvado, malo
 πόνος, -ου ό: sufrimento, traballo
 πόντος, -ου ό: mar
 Ποσειδῶν, -όνος ό: Posidón (*mitol.*)
 ποταμός, -ου ό: río
 πότε: (*adv. interrog.*) cándο?
 ποτέ: (*adv.*) algunha vez, unha vez... (*é enclítica, polo que pode apoiarse na palabra anterior e non levar acento*)
 ποῦ: (*adv. interrog.*) onde?
 πούς, ποδός ό: pé

προᾶγμα, -ατος τὸ: feito, asunto, acción
 προᾶξις, -εως ή: actuación, feito
 πράσσω: facer, actuar
 πράττω: *ver* πράσσω
 πρεσβύς, -εῖα, -ύ: vello || *subs.* ancián, embaixador
 πρόβατον, -ου τὸ: ovella, res
 προδότης, -ου ό: traidor
 πρό:(*prep.*) diante de, por (*con xt.*)
 πρόθεσις, -εως ή: preposición || *exposición*
 προπύλαιον, -ου/ πρόπυλον, -ου τὸ: vestíbulo, atrio, propileo.
 πρόσ:(*prep.*) a, cara a, contra (*con ac.*) || de, do lado de (*con xt.*) || xunto a, ademais de (*con dt.*)
 προσ-τάσσω/τάττω: encomendar, poñer ao fronte
 Πρωτάγορας, -ου ό: Protágoras (sofista do s. V a. C.)
 πρώτος, -η, -ον: primeiro/a || *adv.* πρώτον en primeiro lugar
 πτερόν, -οῦ τὸ: pluma, á, á dun edificio
 πτηνός, -ή, -ον: voador, con ás
 πτώσις, -εως ή: declinación
 πτωχός, -ή, -όν: pobre, mendigo
 Πυθαγόρας, -ου ό: Pitágoras (filósofo e matemático do s. VI a. C.)
 Πυθία, -ας ή: Pitia
 Πυθομάντις, -εως ή: Pitonisa
 Πύθων, -ονος ό: Pitón (*serpe, mitol.*)
 πύλη, -ης ή: porta
 πῦρ, πυρός τὸ: lume
 πωλέω: vender
 πῶς: (*adv. interrog.*) como?

P

ῥάπτω: coser, zurcir, urdir, tramar
 ῥαψωδέω: recitar cantos épicos, versos
 ῥαψωδία, -ας ή: recitación dun poema épico, canto ou parte dunha epepeia, rapsodia
 ῥαψωδός, -οῦ ό: recitador de cantos épicos
 ῥεῦμα, -ατος τὸ: corrente
 ῥέω: correr, discurrir
 ῥῆμα, -ατος τὸ: dito, palabra || verbo
 ῥήτωρ, -ορος ό: orador

ῥίπτω: botar, tirar, lanzar || F. ἔρριψα *aor.*
 ῥίς, ῥίνός ἤ: nariz
 ῥόδος, -ου ἤ: Rodas (illa grega)
 ῥόδον, -ου τὸ: rosa
 ῥυθμός, -ου ὁ: ritmo, medida, proporción
 ῥύγχος, -ους τὸ: fucíño, pico
 Ῥωμαῖος, -α, -ον: romano, latino, do imperio
 romano
 Ῥωμαϊκός, -η, -ον: romano, latino, do
 imperio romano

Σ

Σάμιος, -α, -ον: samio
 Σάμος, -ου ἤ: Samos (illa grega)
 Σαπφώ, -οῦς ἤ: Safo
 σάρξ, σαρκός ἤ carne
 σειρήν, -ῆνος ἤ: serea (*mitol.*)
 σελήνη, -ης ἤ: lúa
 σῆμα, -ατος τὸ *e*
 σημείον, -ου τὸ: sinal, signo
 σιγάω: calar
 σκιά, -ᾶς ἤ: sombra
 σκοπέω, -ῶ: observar, mirar
 Σμυρναῖος, -α, -ον: esmirneo
 Σμύρνη, -ης ἤ: Esmirna (cidade grega de
 Asia Menor)
 σοφία, -ας ἤ: sabiduría
 σοφός, -ή, -όν sabio
 Σοφοκλής, -ους ὁ: Sófocles (auot tráxico, s.
 V a. C.)
 Σπάρτη, -ης ἤ: Esparta (cidade grega)
 Σπαρτιάτης, -ου ὁ: espartano, espartiana
 Σπαρτιάτις, -ιδος ἤ: espartana
 σπουδή, -ῆς ἤ: esfuerzo, importancia
 σταθμός, -οῦ ὁ: corte, cortello || xornada
 (dunha viaxe ≅ 30 km)
 στέρον, -ου τὸ: peito, esternón
 στήλη, -ης ἤ: columna
 στίξη, -ης ἤ: puntuación (signos)
 στόμα, -ατος τὸ: boca, rostro
 στράτευμα, -ματος τὸ: ejército
 στρατεύω: ser soldado, ir á guerra
 στρατηγέω: mandar un ejército, ser
 estratego
 στρατηγός, -ου ὁ: estratego, xeneral
 στρατιά, -ᾶς ἤ: ejército, expedición militar

στρατιώτης, -ου ὁ: soldado
 στρατός, -ου ὁ: ejército
 στρέφω: volver, hacer volver, torcer
 στροφή, ῆς ἤ: volta, desvío, estrofa.
 στῦλος, -ου ὁ: columna, sostén
 σύ, σέ...: (*pronom. pers.*) ti
 συμ-βουλεύω: aconsellar
 σύμμαχος, -ον: aliado
 συμπόσιον, -ου τὸ: banquete
 συμ-φεύγω: fuxir, exiliarse (con alguén, *en*
dat.)
 συμφορά, -ας ἤ: desgraza, suceso
 σύμφωνος, -ον: que soa conxuntamente ||
 consoante
 σύν (*prep.*) con (con *dat.*)
 συν-δυάζω: unir, combinar
 συνδυασμός, -ου ὁ: combinación, unión
 σύνοπτος, -ον: visible dende todas partes.
 συν-τάσσω/τάττω: ordenar
 Συρακούσαι, -ων αἰ: Siracusa (colonia grega
 na Magna Grecia, capital de Sicilia)
 Συρία, -ας ἤ: Siria
 σφαῖρα, -ας ἤ: pelota, esfera
 Σωκράτης, -ους ὁ: Sócrates (filósofo s. V-IV a.
 C.)
 σῶμα, -ατος τὸ: corpo
 σωτηρία, -ας ἤ: salvación
 σώφρων, -ον: prudente, sensato

T

τάλας, -αινα, -αν: desgraciada
 ταύρος, -ου ὁ: touro
 τάφος, -ους τὸ: tumba
 ταχύς, -εῖα, -ύ: rápido
 τε (*part. reforzo de καί*, non se traduce)
 τεῖχος, -ους τὸ: muralla, muro
 τέκνον, -ου τὸ: fillo
 τελευτάω, -ῶ: finalizar, morrer
 τέλος, -ους τὸ: final, resultado, cargo,
 público, cerimonia
 τέμνω: cortar || F. *aor.* ἔτεμον
 τέσσαρες/ τέτταρες (*num. ord.*) catro
 τέταρτος, -η, -ον: (*num. ord.*) cuarto
 τέττιξ, -ιγος ἤ: chicharra, carricanta
 τέχνη, -ης ἤ: técnica, arte
 τέρω: agradar

τήθη, -ης ή: avoa
τίκτω. parir, crear
τιμάω, -ῶ: honrar, apreciar
τιμή, -ῆς ή: prezo, honra
τις, τι: (*pronom. indf*) alguén, certo, un
τίς, τί: (*pronom. interrog.*) quen?
τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε/ τοιοῦτος, τοιαύτη,
τοιοῦτον: (*pron. correl.*) tal, tal... cal
τονίζω: acentuar
τόνος, -ου ό: acento, tono, tensión
τοξικός, -ή, -όν: propio das frechas, hábil
coas frechas || τοξικόν φάρμακον: veneno
das frechas, de onde τὸ τοξικόν: veneno
τόξον, -ου τὸ: arco, frechas
τοξότης, -ου ό: arqueiro
τόπος, -ου ό: lugar
τόσος, -η, -ον *e*
τοσοῦτος, τοςαύτη, τосоῦτον: (*pron.*
correlativos) tanto...canto, tal, tan que
τότε: (*adv.*) entón
τρεῖς, τρία: (*num. card.*) tres
τρέχω: correr
τρίαίνα, -ης ή: tridente
τριακόντα: (*num.*) trinta
τρίτος, -α, ον: (*num. ord.*) terceiro/a
τρώγω: comer
τυγχάνω: alcanzar, encontrar por
casualidade || *con participio tradúcese*
por casualmente e o part. no tempo no
que vai τυγχάνω.
τύπτω: golpear
τύραννος, -ου ό: tirano
Τύριος, -α, -ον: tirio, de Tiro
Τύρος, -ου ή: Tiro (cidade fenicia)
τυφλός, -ή, -όν: cego/a
τύχη, -ης ή: sorte, azar

Υ

ύβρίζω: aldraxar, cometer unha falta
ύβρις, -εως ή: aldraxe, orgullo, insolencia
ύγεία, -ας ή: saúde
Ύδρα, -ας ή: Hidra (*mitol.*)
ύδωρ, -ατος τὸ: auga
ύλη, -ης ή: bosque, selva | materia
ύμεῖς, ύμᾶς... (*pron. persoal*) vós

Ύμηττός, -ου ό: Himeto (monte de Grecia,
preto de Atenas)
ύμνέω: cantar himnos
ύμνος, -ου ό: himno, canto
ύπ-άρχω: existir, comezar
Ύπατία, -ας ή: Hipatia
ύπ-είκω: retroceder, retirarse
ύπέρ: (*prep.*) por riba de, máis alá de (con
ac.) || sobre, por, en nome de (con xt.)
ύπνος, -ου ό: sono
ύπνώω: durmi
ύπό: (*prep.*) debaixo de (con ac.ou dt.) || por,
baixo (con xt.)
ύφασμα, -ατος τὸ: tecido
ύψος, -ους τὸ: altura

Φ

φαίνω: mostrar, facer visible
φαρμακίς, ίδος *adx. fem* velenosa
φάρμακον, -ου τὸ: remedio, medicamento,
droga, veneno
φαντασία, -ας ή: presunción, ostentación,
fantasía
φάντασμα, -ατος τὸ: aparición, pantasma
φάλαινα, -ης ή: balea
Φειδίας, -ου ό: Fidias (famoso escultor do s. V
a. C.)
φέρω: levar, soportar || **F.** ἤνεγκα, ἤνεγκον
aor. 2^e
φεύγω: fuxir, evitar
φιλέω: amar
Φίλιππος, -ου ό: Filipo (rei de Macedonia, s.
III a. C., pai de Alexandre Magno)
φίλος, -η, -ον: amigo
φιλοσοφία, -ας ή: filosofía
φιλόσοφος, -ου ό: filósofo
φίσις, -εως ή: natureza
φλέψ, φλεβός ή: vea
φλυαρέω: dicir parvadas, esbardallar
φοβέω, -ῶ: amedrentar, espantar || *Med. e*
pas. temer
φόβος, -ου ό: medo
Φοινίκη, ης ή: Fenicia
φύλαξ, -αλος, ό: vixiante, gardián
φυλάσσω: vixiar, gardar, protexer
φυλάττω: *ver* φυλάσσω

φυτεύω: plantar
φυτόν, -οῦ τὸ: vexetal, planta, árbol
Φώκις, -ιδος ἢ: Fócide (rexión de Grecia)
φωνή, -ης ἢ: voz, son
φωνηέντον, -ου τὸ: vogal

Χ

χαίρω: alegrarse || saudarse, χαῖρε, χαίρετε
(*imp.*) ola!
χαλεπός, -ή, -όν: difícil, duro
χαλκεῖον, -ου τὸ: forxa, vasilla
χάλκειος, -α, -ον: de bronce
χαλκός, -οῦ ὁ: bronce, cobre, obxecto ou
arma de bronce
χάρις, -ιτος ἢ: graza, beleza, encanto || *pl.*
Χάριτες, -ων αἰ: Cárites, Gracias
Χάρων, -οντος ὁ: Caronte (barqueiro dos
infernos)
χείμων, -ονος ὁ: inverno
χείρ, χειρός ἢ: man
χείρων, -ον: (*comp.*) peor
Χειρών, -ωνος ὁ: Quirón (*centauro mitol.*)
χίλιοι, -αι, -α: mil
Χῖος, -ου ἢ: Quíos (illa grega)
χιτών, -ῶνος ὁ: quitón, túnica.
χοῖρος, ου ὁ: porco, marrán
χορεύω: danzar en roda
χορός, -οῦ ὁ: coro, danza en roda
χρή: *vb⁹ impers.* é necesario (con infinitivo)
χρῆμα, -ατος τὸ: cousa, asunto || *Pl.*
χρήματα riquezas, cartos, bens
χρησμός, -οῦ ὁ: oráculo
χρίω: untar, unxir
χρόνος, -ου ὁ: tempo
χρυσάλλις, -ιδος ἢ: bolboreta
χρύσειος, -α, -ον *e* χρύσεος, -α, -ον:
dourado, de ouro
χρυσός, -ου ὁ: ouro
χρῶμα, -ατος ὁ: cor, afeite, tinta
χώρα, -ας ἢ: rexión, país
χωρίον, -ου τὸ: lugar, campo

Ψ

ψεύδος, -ους τὸ: mentira
ψεύδω: mentir, enganar
ψηῆφος, -ου τὸ: pedriña, canto, voto, votación.
ψηφίζω: votar
ψόφος, -ου ὁ: ruído
ψυχή, -ῆς ἢ alma

Ω

ᾧ: (*interx.*) ou! (sempre con vocativo, pode
non traducirse)
ᾠδή, -ης ἢ: canto, oda
Ὠκεανός, -ου ὁ: Océano
ὠκύς, -εῖα, -ύ: lixeiro, rápido, agudo
ὠμος, -ου ὁ: ombreiro
ὡς: (*adv.*) como, segundo || *conx.* que, para,
posto que, cando, de modo que || *con*
superlat. o máis... posible || *con partic.*
para, posto que || *en exclam.* Que!
ᾠρα, -ας ἢ: período de tempo, hora
ὡσπερ: (*conx.*) como
ὡστε: (*conx.*) de modo que, que
ὡτα: *pl. de οὖς*
ὠψ, ὠπός ὁ: ollo, cara

- Rexiões
- Cidades
- Montes
- Ríos
- Ilhas
- Mares